ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 351

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 1.50

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἐσωτερικοῦ, ἐτησία δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ 1 Λίρα Ἀγγλίας

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

Ὁ Καραγκιόζης κατάπληκτος βλέπει ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι τὸ ἴδιο τὸ κεφάλι του.

(ΒΛΕΠΕ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ)

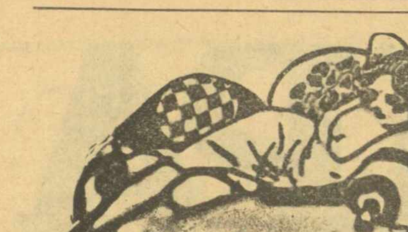

ΤΙ ΗΣΑΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ;

Ἐπὶ τέλους! Ὅλο διὰ τοὺς σημερινοὺς Ἀθηναίους θὰ γράφωμε; Ἄς γυρίσωμε διὰ μίαν στιγμὴ τὸν νοῦ καὶ στὴν παληὰ Ἀθήνα, ποὺ τόσο νοσταλγοῦν οἱ σημερινοὶ Ἀθηναῖοι κι' ἂς ἰδοῦμε τί εἴδους ἄνθρωποι ἦσαν οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι. Ἀξίζει ἄραγε τὸν κόπο νὰ τοὺς λιβανίζῃ κανεὶς καὶ νὰ τοὺς θαυμάζῃ;

Δύο κυρίως τύποι ἐπεκράτουν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὰς Ἀθήνας: Οἱ ὑψηλοὶ καὶ οἱ κοντοί.

Οἱ ὑψηλοί, λέγεται, εἶχον τὸ πρόσωπον ᾠοειδές, τοὺς ὀφθαλμοὺς ζωηρούς, εὐκινήτους καὶ στρογγύλους, τὴν μύτη ἐπιμήκη καὶ λεπτὴν καὶ ἐν γένει τὴν μορφὴν σοβαράν· αὐτοὶ δέ, κατὰ τὴν γνώμην διαφόρων ἱστορικῶν, ἀνῆκον εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν τάξιν.

Οἱ κοντοὶ εἶχον τὸ σῶμα δυσανάλογον καὶ ἄχαρι, τὴν κεφαλὴν χονδρὴν καὶ τὸν λαιμὸν βραχύτατον, ὥστε ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἦτο κολλημένη ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους, ὀφθαλμοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον στρογγύλους — κοινὸν χαρακτηριστικὸν τῶν Ἀθηναίων ἐκείνου τοῦ καιροῦ εἰμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς—ἀλλὰ μικροὺς—σημεῖον πονηρίας καὶ ὑπουλότητος, ὅπως λέγουν οἱ φυσιογνωμολόγοι, μύτην βραχεῖαν καὶ χονδροειδῆ· ἦσαν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προγάστορες, καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ κυρίως τύποι τῆς λαϊκῆς τάξεως. Τὰ αὐτὰ δὲ χαρακτηριστικὰ εὑρίσκομεν καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, λαμβανομένης πάντοτε ὑπ' ὄψει τῆς λεπτότητος τοῦ φύλου.

Ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις

Καὶ αὐτὰ μὲν ἦσαν ἐν ὀλίγοις τὰ σημαντικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν τότε Ἀθηναίων καὶ Ἀτθίδων. Ἀπὸ ἀπόψεως χαρακτῆρος, ἀπὸ ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς, καθόλου εἰπεῖν ἀπόψεως, οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν κατὰ πολλὰ ὅμοιοι πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἀθηναίους, ἰδίως τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐποχῆς τῆς ἐξόχου ἐκείνης κωμικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ καυστικοῦ Ἀριστοφάνους, καθ' ὅσον ἐννοεῖται, μᾶς εἶναι γνωστὸς ὁ Ἀθηναῖος τῆς ἀξιολόγου ἐκείνης περιόδου.

Οἱ Ἀθηναῖοι, λοιπόν, τοῦ παληοῦ καιροῦ ἦσαν εὐφυεῖς καὶ ἀρκετὰ παρατηρητικοί, ἀλλ' ὀλίγον ἄστατοι, φιλύποτοι, φιλάργυροι, προληπτικοὶ — ἦτο, ἄλλως τε καὶ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη συνέχεια τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν τοῦ μεσαίωνος — δύσπιστοι καὶ βωμολόχοι, ἀρκετὰ δὲ εἴρωνες. Οἱ Τοῦρκοι ἐφοβοῦντο εἰς ἀπίστευτον σημεῖον τὴν εἰρωνείαν τῶν Χριστιανῶν. Ἦτο ἀπὸ τὰ σπάνια πράγματα νὰ περάσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀγορὰν χωρὶς νὰ ἀκούσῃ καὶ ἕνα λόγον πειρακτικόν, ποὺ καμμιὰ φορὰ ἤγγιζε ἕως τὰ . . . κόκκαλα, ἀπὸ τοὺς παρακαθημένους εἰς τὰ πεζούλια τῶν καφενείων. Πρέπει δὲ νὰ σημειώσωμεν ὅτι εἰς καμμίαν ἐποχὴν δὲν ἔλειπον — τοὐλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα· δὲν εἰξεύρομεν τί ἔκαμναν ἀλλοῦ — οἱ ἄεργοι καὶ οἱ . . . εἴρωνες χασομέρηδες.

Καὶ ἂν κανένας ἐτολμοῦσε νὰ ἀπαντήσῃ κάτι τι γιὰ τὰ κουσούρια ποῦ τοῦ ἔψελναν, τοῦ εἶχαν ἕτοιμο νὰ τοῦ κολλήσουν καὶ ἕνα παρεπίθετον (παρατσούκλι), ἀπὸ τὸ ὁποῖον, καθώς, δυστυχῶς ἔχουν πεῖραν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους μας, ἦτο πολὺ δύσκολον, ἀδύνατον νὰ ἐλευθερωθῇ.

Ὡς ποιηταὶ

Τὰ σπέρματα τῆς ποιήσεως, τοῦ λεπτοῦ ἰάμβου, νὰ εἴπωμεν καλλίτερον, καθὼς βλέπομεν ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου καὶ τῆς φιλολογίας ὅλων τῶν ἐποχῶν, δὲν ἔλειπον ποτὲ ἀπὸ τὸν Ἕλληνα! Ὁ Ἕλλην ὑπῆρξε καὶ διατελεῖ ἀκόμη νὰ εἶναι ἀμίμητος σατυριστής. Πολλάκις οἱ Ἀθηναῖοι τὰ σκώμματά των τὰ... ἐξεσφενδόνιζον . . . ἐμμέτρως· μὲ στίχους μάλιστα τῆς στιγμῆς. Ὅταν ἐπερνοῦσε κανένας Τοῦρκος ἀπὸ τὴν ἀγοράν, εἰς ὥραν μάλιστα ποῦ δὲν ἦτο καὶ πολὺς κόσμος ἀπὸ τὸν ὁποῖον νὰ ἐκαταλάμβαναν ὅτι δὲν εἶχαν κανένα φόβον, τοῦ ἔψελναν τὸ ἑξῆς τετράστιχον, τὸ ὁποῖον ὡς πολὺ κατάλληλον ἦτο ἀρκετὰ διαδεδομένον καὶ δι' αὐτὸ καὶ διετηρήθη:

> Ντουντούμηδες πλατειὰ φοροῦν,
> χωρὶς πιλάφι δὲν εἰμποροῦν,
> χωρὶς καφὲ δὲν κάνουν
> καὶ γιὰ ἀτζέμικον ἀργιλὲ οἱ πτωχοὶ τὸ νοῦ [τους χάνουν.

Κατὰ τὸ γενικὸν ὅμως ἐξεταζόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας ἦσαν φίλεργοι, ἐκτὸς ὀλίγων, ὅπως εἴπομεν, χασομέρηδων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λείψουν ἀπὸ καμμίαν κοινωνίαν, δραστήριοι καὶ ἐφευρετικοὶ εἰς ἐπιχειρήσεις. Δι' αὐτὸ καὶ μεταξὺ τῶν Τούρκων οἱ τοιοῦτοι ἔχαιρον ἀρκετὴν ὑπόληψιν καὶ πολλὰς ἐπισήμους καὶ ἐμπιστευτικὰς θέσεις κατελάμβανον πλησίον εἰς τοὺς παχυλὸν καὶ χαῦνον βίον διάγοντας Τούρκους μεγιστάνας.

Αἱ γυναῖκες

Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν καὶ αὐταὶ φίλεργοι καὶ ἐπιμελέσταται περὶ τὰ οἰκιακὰ ἔργα καὶ τὴν σεμνοπρεπῆ ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των καὶ ἰδίως τῶν θυγατέρων. Μόνον διὰ τὴν πνευματικήν των ἀνάπτυξιν, τὴν ἐκπαίδευσιν δὲν ἐφρόντιζον πολύ· καὶ τοῦτο διότι δὲν ἦτο τῶν δυνάμεών των. Μήπως αὐταὶ ἤξευραν γράμματα; Ὅποιος ἐμάνθανε τότε νὰ διαβάζῃ — χωρὶς νὰ ἐξηγῇ — κουτσὰ-στραβὰ τὸ ψαλτήριον ἐθεωρεῖτο σοφός.

Αὐτὸς ἦτο ἐν ὀλίγοις ὁ τύπος τοῦ παληοῦ Ἀθηναίου. Ἀξίζει ἄραγε τὸν κόπον νὰ τὸν νοσταλγῇ κανείς; Ἴσως.

Ὁ Ἀθηναῖος

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

Τὸ γραφεῖον τῆς «Σφαίρας» ἀναλαμβάνει τὴν διαβίβασιν ἐπιστολῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς διάσημον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως νοομάντην καὶ πνευματιστὴν διαμένοντα ἐν Ἀθήναις. Πλῆρες φῶς εἰς ὅλα τὰ οἰκογενιακὰ μυστήρια.

Πνευματισμός, ὑπνωτισμός, τραπεζάκι.

Ψυχολογία παντὸς ἀτόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος.

Συνεννόησις δι' ἀλληλογραφίας. Ἀπαντήσεις ταχεῖαι καὶ ἀκριβεῖς. Πλήρης μυστικότης. Γράψατε: Νοομάντην, γραφεῖα «Σφαίρας», ἐσωκλείοντες δραχμὰς 10 εἰς ἑκάστην ἐπιστολήν.

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβουν ἀπαντήσεις δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς καὶ ὄχι διὰ τῆς στήλης καθίσταται γνωστὸν ὅτι, δέον νὰ ἐσωκλείουν εἰς διπλοῦν τὸ ὁρισθὲν ἀντίτιμον.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:

Νιτσὰν Δ., Λάρισσαν: Τὸ μέλλον σᾶς ἐπιφυλάσσει πολλὰς ἐκπλήξεις. Θ' ἀφοσιωθῆτε εἰς ἄνδρα, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἀνάξιος ὑμῶν. Τοῦτο θὰ σᾶς προξενήσῃ μεγάλην θλῖψιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάλιν ἕνας ἄνδρας θὰ σᾶς σώσῃ. Σᾶς συνιστῶ νὰ ἐκλέγετε μετὰ προσοχῆς τὰς φίλας, μὲ τὰς ὁποίας συνδέεσθε.

Ἀγάπην: Ὁ γάμος σας θὰ γίνῃ μῆνα Ἀπρίλιον. Ὁ μνηστήρ σας σᾶς ἀγαπᾷ, ἀλλ' ἡ ἀγάπη του εἶναι τοιαύτη ὥστε δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν λίαν ἀπαιτητικὴν καρδίαν σας. Θὰ εὐτυχήσετε μετὰ τὸν γάμον, ἀλλ' ἡ εὐτυχία σας θὰ εἶναι διαβατική. Ταχέως ὁ μνηστήρ σας θὰ εὑρίσκεται παρὰ τὸ πλευρόν σας. Ἡ φίλη σας θ' ἀποκτήσῃ θῆλυ.

Δ. Α. Μ., Ἀθήνας: Τὸ ὄνειρόν σας σᾶς ἔδωσε μόνον του τὴν ἐξήγησιν. Ὅσα εἴδατε ὅλα θὰ πραγματοποιηθοῦν. Καὶ διὰ νὰ σᾶς ἀναγκάσω νὰ μὲ πιστεύσετε, ἀναφέρω τὸ πραγματικὸν ὄνομά σας: Ὀνομάζεσθε Δέσποινα Μουδ. Εἶναι ἔτσι;

Ι. Π., Σιδηροδρομικόν, Ἀθήνας: Δὲν θὰ ἔλθετε εἰς γάμον. Ὅλα τὰ συνοικέσια θ' ἀποτύχουν. Ἡ τύχη σᾶς ἐπιφυλάσσει ἄλλην χαράν, ὑπερτέραν τῆς χαρᾶς τοῦ γάμου.

Ἀνυπόμονον Θηρίον: Δυστυχῶς ἡ φίλη σας ἔχει συνδεθῆ μὲ ἄλλον. Προσπαθεῖ νὰ διαρρήξῃ τὸν δεσμὸν αὐτόν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει. Ἐμπνεύσατέ της ἐμπιστοσύνην, πείσατέ την ὅτι μαζῇ σας θὰ ζήσῃ εὐτυχὴς καὶ ἴσως τότε τὸ κατορθώσῃ. Ἡ ἐργασία σας θὰ προοδεύσῃ. Καὶ ἄλλα κέρδη σᾶς ἀναμένουν. Ταξείδιον προβλέπω, πλὴν ὄχι μακρυνόν.

Epou de malheur, Βόλον: Ἔχετε ἀκράδαντον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν σύζυγόν σας. Μόνον πλησίον της θὰ εὕρητε τὴν περιπόθητον εὐτυχίαν. Θὰ κάμῃ ἄρρεν.

Χλωμὸν Ρόδον: Ὁ πόθος σας δὲν θὰ ἐκπληρωθῇ. Δὲν θὰ ἴδῃτε πλέον τὸ προσφιλὲς πρόσωπον. Ἡ ἐργασία σας θὰ προοδεύσῃ.

Λευκὸν Χρυσάνθεμον: Τὸ μέλλον σας εἰρηνικὸν καὶ πλουσιοπάροχον. Τὸ κτῆμα δὲν θὰ τὸ κερδίσετε. Ὁ μέλλων σύζυγός σας θὰ ὀνομάζεται Χρῆστος.

Κόκκινον Κρῖνον: Τὸ μέλλον σας πολὺ περιπετειῶδες. Πολλὰς θλίψεις θὰ σᾶς προξενήσουν οἱ συγγενεῖς σας. Γάμον δὲν διαβλέπω.

Λευκὸν Γιασεμί: Τὸ μέλλον σας ἤρεμον, πλὴν οὐχὶ πλουσιοπάροχον Γάμον διαβλέπω, ἀλλ' εἰς πολὺ ἀπώτερον μέλλον. Ταξείδιον προβλέπω σύντομον.

Πολυπαθῆ Ὀρφανήν, Ἀθήνας: Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παύσετε νὰ βιοπαλαίετε Διατί σᾶς φαίνεται ὁ βίος μονότονος; Ἐξητμίσθη κάθε ἐλπίς σας; Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πλέον ἀπογοητευτικὰς ἡμέρας ὀφείλετε νὰ ἐλπίζετε. Ὑποφέρετε ἀπὸ νευρασθένειαν. Φροντίσατε νὰ θεραπευθῆτε. Γάμον διαβλέπω καὶ πολὺ εὐτυχῆ μάλιστα. Ἐκεῖνον ποὺ σκέπτεσθε πρέπει νὰ τὸν ἀγαπήσετε πολύ. Θὰ σᾶς σώσῃ.

Ἀνήσυχον Ψυχήν, Νεμέαν: Τὸ μέλλον σας πολυθόρυβον καὶ πλῆρες οἰκογενειακῶν ἀνωμαλιῶν. Τὸ πρόσωπον ποὺ σᾶς συγκινεῖ θὰ ηὐχόμην νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἐνδιαφέρον δι' ὑμᾶς. Τὰ ὄνειρά σας θὰ πραγματοποιηθοῦν ἐν μέρει μόνον.

Ἐδμόνδον Γ.: Δὲν δύναμαι νὰ προμαντεύσω τὴν ἀπόλυσίν σας, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ σωρείαν περιστατικῶν. Γάμον δὲν διαβλέπω, μόνον μίαν μεγάλην ἐρωτικὴν περιπέτειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐξέλθετε καὶ ζημιωμένος. Οἱ οἰκεῖοι σας ὑγιαίνουν καὶ σᾶς ἀγαποῦν πάντοτε.

Φλαμανδιανὸν Κ.: Μὴ θίγετε τὰ καλῶς κείμενα. Μὴ ἐπιδοθῆτε εἰς ἄλλο ἐπάγγελμα. Τοῦτο θὰ σᾶς προξενήσῃ μεγάλας στενοχωρίας. Ἡ κόρη ἐκείνη σᾶς σκέπτεται πάντοτε. Σᾶς συνιστῶ νὰ ἔλθετε εἰς γάμον μαζῇ της. Τοῦτο θὰ σᾶς καταστήσῃ ἀπείρως εὐτυχῆ.

Ι. Κ. Τ.: Θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ταξείδιόν σας. Γάμον δὲν διαβλέπω. Εἰς τὸ ἐμπόριον θ' ἀποτύχετε. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν γονέων σας οὐχὶ καὶ πολὺ εὐχάριστος. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 34 ἔτη.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Σφαίρας» θὰ ἀπαντήσω καὶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν δίδων καὶ κυρίων: *Ὡραίας Ἀγνώστου, Μαραμένου λουλουδιοῦ τοῦ Ζαλόγγου, Νυκτοβάτου Κ. Ζ., Ἀγωνιώσης Καρδίας, Ντυλάν, Πτερωτοῦ Ἱππέως Σ. Α. Σ., Πουλιοῦ τοῦ Πελάγους, Γαρδένιας, Νίνας Σ., Ριρίκας Κανελλοπούλου, Ι. Θ. Κ., Β. Δ. Γιαγκούλα, Ἁρματωμένου Κυνηγοῦ, Σκλαβωμένου Πουλιοῦ, Περιφρονεμένου Ναύτου.*

Χαμένην Ὕπαρξιν, δὲν ἔλαβον δυστυχῶς τίποτε.

Ὁ Νοομάντης

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡ ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟ

ΠΟΚΕΡ

Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς λαοπλάνους φίλους κ. κ. Α. Θ., Ἀσκληπιάδην καὶ Δ. Ντ., ἔμβορον.

Ἐμαδήσαντό με ἐμβριθῶς,
δίκην ὀρνιθίου,
ἐχθεσινῶς,
τὸ ὁποῖον
διὰ τῶν μπαιγνιοχαρ- [τίων.
Ἔγωγε γὰρ παικταρᾶς [οὐχ' εἰμὶ
καὶ ὑποθέσας ἴσως ἡ [τύχη ἐκστρεβωθῇ,
τὸ ὁποῖον
πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν ἐξό- [δων τῶν ἡμερησίων,
Ἐμετέμβην ὅθεν κἀγὼ [ὁ ἀτυχὴς
ἐνφ ιλικῷ τινῷ ὀσπιτίῳ,
ἔνθα προσκαλεθείς,
ἐνεπλάκηνεἰς πόκερ κυ- [ρίων καὶ κυριῶν,
ὅπου, εὑρόντες με μι- [κρόν,
ἤρχισαν νὰ μὲ κοπανοῦ- [σιν εἰς τὸν σθαυρόν,
καὶ ποιοῦνδες ἐμβλόφας,
οὐκ μὴν ἀλλὰ καὶ φῦλλον καλὸν
μοὶ ἐτσίμβων τὰ χρήματα ἄνεπ ἐνδροπῆς
κατατρυχόμενος ὑπὸ γκίνιας δεινῆς.
Μίαν δὲ φοβερ ν
συνάνδησιν, κοινῶς ρανδεβοῦ,
τὴν ἐπεπλήρωσον ἄχρις τελεπταίου ὀμβολοῦ,
καὶ γὰρ κατέχων φούλιον τοῦ γαλάτου
μοὶ ἔλαβεν ὁ ἕτερος τὰ ρέσθα μου μετὰ χρω- [μάτου
τὸ ὁποῖον
ἀνεχώρησον πανὶ μὲ πανίον.

Ὁ Ἀγκαθάγγελος

ΕΚΕΙ, ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ Π' ΑΓΑΠΟΥΣΕ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΗ

ΥΠΟ L I D

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἔ, Ζεϊνέπ ἐκοιμήθης, κόρη μου;

Ὁ Τιγρὰν ἀνετινάχθη καὶ παρετήρησεν ἄνωθεν.

Ἦτο ἡ Ζαῆ ἀκολουθουμένη ὑπὸ μιᾶς αἰθιοπίδος.

— Ὄχι, εἶπεν οὗτος ἐγειρόμενος· ἐσυλλογιζόμην τὴν πατρίδα μου.

— Τὴν καϋμένην! εἶπεν ἡ Ζαῆ· ἔ, αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὴν ἀρχήν, σιγὰ σιγὰ ὅμως θὰ τὴν ξεχάσῃς καὶ αὐτήν. Αὐτὸ ἔπαθα καὶ ἐγὼ καὶ ὅλος ὁ κόσμος. Πεινᾷς;

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ νεανίας, ὅστις ᾐσθάνετο ἤδη εἰς τὸν στόμαχόν του τὰ πρῶτα δήγματα τῆς καλῆς ὀρέξεως.

— Ἔλα μαζί μου.

Ὁ Τιγρὰν ἠγέρθη καὶ ἠκολούθησε τὴν Ζαῆ μετὰ τῆς αἰθιοπίδος, ἥτις ὡδήγησεν αὐτὰς διὰ μέσου ἄλλων διαδρόμων, φωτιζομένων δι' ἀπαστραπτόντων λαμπτήρων, εἰς ἑτέραν ἐπιμήκη αἴθουσαν, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας εὑρίσκετο τράπεζα φαγητοῦ ἐπεστρωμένη.

Παρὰ τὴν τράπεζαν ταύτην ἐκάθητο δεκὰς θαλαμηπόλων πάσης ἡλικίας, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν εἶχε τοποθετηθῇ ὑψηλὴ καὶ κατεσκληκυῖα γραῖα, ἥτις μόλις ἤγγιζε τὰ φαγητά, τὰ ὁποῖα θεράπων, εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἀτομικὴν ὑπηρεσίαν ταύτης, παρέθετεν ἀλληλοδιαδόχως ἐνώπιόν της.

Ὅτε ἐνεφανίσθη ἡ Ζαῆ μετὰ τῶν δύο θεραπαινίδων, ἡ γραῖα ἐστράφη πρὸς αὐτὴν καὶ ἠρώτησε διὰ ξηρᾶς φωνῆς:

— Ζαῆ χανούμ! τί κάμνει ἡ ἐκλαμπρότης της;

— Μελέκι χανούμ, εἶπεν ἡ Ζαῆ, φροντίζουσα νὰ τηρήσῃ τὸ σῶμά της κατακόρυφον, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ μὴ φανῇ ἐνώπιον τῶν ἄλλων ὑποκλινομένη, ἡ ἐκλαμπρότης της εἶναι κακοδιάθετος ἀπόψε καὶ θὰ φάγῃ εἰς τὰ δωμάτιά της. Διέταξε μόνον νὰ κρατήσετε εἰς τὸ τραπέζι τὴν κόρην ἀπ' ἐδῶ, ἡ ὁποία προσελήφθη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν της.

Ἡ γραῖα στραφεῖσα παρετήρησε τὸν Τιγρὰν καὶ τὸν κατεμέτρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Εἰς τὸ ὀξὺ καὶ αὐστηρὸν ἐκεῖνο βλέμμα τῆς γραίας, ὁ Τιγρὰν ᾐσθάνθη ρῖγος καθ' ὁλοκληρον τὸ σῶμά του.

— Ἐδῶ θὰ φάγῃ ἢ εἰς τὸ ἄλλο τραπέζι;

— Ἐδῶ, εἶπε ζωηρῶς ἡ Ζαῆ. Ἡ νέα εἶναι ἀπὸ οἰκογένειαν καὶ θὰ εἶναι τῆς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας.

Ἡ γραῖα ἔρριψε καὶ δεύτερον βλέμμα ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ Τιγράν.

— Καλά, εἶπεν· ἂς καθήσῃ ἐκεῖ.

Καὶ ἔδειξε θέσιν κενὴν παρὰ τὴν τράπεζαν.

Ὁ Τιγρὰν κατέλαβε τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν.

— Ζεϊνέπ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ Ζαῆ, ὅταν θὰ τελειώσῃ τὸ δεῖπνόν σου θὰ ἔλθῃ ἡ Χατιτζὲ νὰ σὲ παραλάβῃ διὰ νὰ μὴ χαθῇς εἰς τοὺς διαδρόμους.

Καὶ στραφεῖσα ἀπῆλθε, χωρὶς νὰ ρίψῃ ἄλλο βλέμμα ἐπὶ τῆς γραίας Μελέκι.

Ἡ γραῖα, ἀρχαιοτέρα θαλαμηπόλος τῶν σουλτανίδων, ὑπηρέτει ἤδη ὡς ἐπιτηρητὴς τῶν θαλαμηπόλων τῆς δευτέρας κατηγορίας, ἀλλὰ εἶχε πάντοτε τὴν ἀξίωσιν ὅπως αἱ νεώτεραι αὐτῆς τῆς ὁμιλοῦν μετὰ σεβασμοῦ.

Ἡ ἰταμότης τῆς Ζαῆ, ὑπηρετούσης Σουλτάναν ὡραίαν καὶ δυναμένην νὰ λογισθῇ μεταξὺ τῶν πλειότερον εὐνοουμένων, εἶχεν ἐξερεθίσει τὴν ὀργήν της εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὁ ἐρεθισμὸς αὐτὸς νὰ ἐκσπάσῃ κατὰ τοῦ Τιγράν.

— Καὶ πότε ἦλθες τοῦ λόγου σου; ἠρώτησεν ἀποτόμως.

— Ἀπόψε, ἐπρόφερε μετὰ δειλίας ὁ Τιγράν.

— Ποῖος σ' ἔφερε;

— Ἡ Ἀϊσὲ χανούμ, ἡ σύζυγος τοῦ ἐξοχωτάτου Μουκτὰρ πασσᾶ, διευθυντοῦ τῆς... Ἀστυνομίας.

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπενήργησεν ἠλεκτρικῶς ἐπὶ τῶν ἐξηρεθισμένων νεύρων τῆς γηραιᾶς θαλαμηπόλου.

Ἅμα τῷ ἀκούσματι αὐτοῦ ἀνηγέρθη ὀλίγον ἐκ τοῦ καθίσματός της καὶ ὑπεκλίθη, κατόπιν δὲ διέταξε τὸν ὑπηρέτην διὰ μαλακωτέρας φωνῆς:

— Ἀλῆ! δόσε φαγητὰ εἰς τὴν κόρην.

Καὶ ἠκολούθησε σιωπή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Τιγρὰν κατεβρόχθισεν ὀρεκτικώτατα ὅ,τι τοῦ προσεφέρθη.

Μετά τινα ὥραν ἡ αἰθιοπὶς ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θύραν.

— Ζεϊνέπ! εἶπε· σὲ θέλει ἡ Ζαῆ χανούμ.

Ὁ Τιγρὰν ἠγέρθη, ἀναπνέων ἐξ ἀνακουφίσεως. Τὸ βλέμμα τῆς γραίας ἐκείνης μεγαίρας τὸν ἐπίεζεν.

— Ὄχι! ἀνέκραξεν ἡ γραῖα ἀποτόμως, στρεφομένη πρὸς τὴν αἰθιοπίδα. Ποῦ τὸν ἔμαθες αὐτὸν τὸν τρόπον; Πρέπει νὰ εἴπῃς: «Μιλέκι χανούμ, τὴν Ζεϊνὲπ τὴν ζητεῖ ἡ Ζαῆ χανούμ».

Ἡ αἰθιοπὶς ἐπανέλαβε τὴν φράσιν.

— Καλά, εἶπεν ἡ γραῖα, πήγαινε, κόρη μου, καλὴν νύκτα.

Καὶ ἐπρότεινε τὴν κατεσκληκυῖαν χεῖρά της πρὸς τὸν Τιγράν.

Ὁ νεανίας ἠννόησεν, ὅτι θὰ ηὐχαριστεῖτο ἡ γραῖα, ἐὰν τὴν ἔφερεν εἰς τὰ χείλη του.

Ὑπεκλίθη καὶ τῆς ἠσπάσθη τὴν χεῖρα.

— Ἀφερήμ! εἶπεν ἡ γραῖα· καὶ στρεφομένη πρὸς τὰς λοιπὰς συνδαιτημόνας προσέθηκε:

— Τὰ βλέπετε; ἔχει δίκηο ἡ Ζαῆ, ποὺ εἶπε πὼς ἡ κόρη αὐτὴ εἶναι ἀπὸ οἰκογένειαν καὶ ἔχει ἀνατροφήν... Ἀφερήμ, κόρη μου! καλὴν νύκτα... Ἀφερήμ!..

Ὁ Τιγρὰν ἀπῆλθεν, ἀκολουθῶν τὴν αἰθιοπίδα καὶ διὰ μέσου τῶν αὐτῶν διαδρόμων ὡδηγήθη εἰς τὸν ἰδιαίτερον θάλαμον τῆς Ζαῆ.

Ἡ θαλαμηπόλος τὸν ἀνέμενεν ἱσταμένη εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου.

— Ζεϊνέπ! εἶπεν· ἡ ἐκλαμπρότης της ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃς μέσα καὶ νὰ καθήσῃς νὰ τὴν συντροφεύσῃς, ἕως τὴν ὥραν τοῦ λουτροῦ ὅπου θὰ τὴν συνοδεύσω ἐγώ. Σὺ θὰ κοιμηθῇς μὲ τὴν Σατιτζέ.

Εἰς τὸ ἄγγελμα τοῦτο ὁ νεανίας ᾐσθάνθη τρόμον καθ' ὅλον τὸ σῶμά του.

Τὸν ἐζήτει ἡ Σουλτάνα πλησίον της, ἡ γυνὴ ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὸ βλέμμα τοῦ ἐπροκάλεσε τοσαύτην συγκίνησιν, ἀκατανόητον καὶ πρωτοφανῆ διὰ τὴν νεανικὴν ψυχήν του

Ὁ ἀτυχὴς μόλις ἐκρατεῖτο εἰς τοὺς πόδας του!

Ἡ Ζαῆ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐννοήσῃ τὴν ταραχήν του.

— Ἄ, μὴ συστέλλεσαι, εἶπεν· ἡ ἐκλαμπρότης της εἶναι πολὺ ἀγαθὴ καὶ ἁπλῆ· δὲν εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν θέσιν της καὶ ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς δούλους της μὲ πολλὴν εὐγένειαν.

Ὁ Τιγρὰν δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως.

Ὁ κίνδυνος τῆς ταραχῆς του ἦτο μέγας, ἀλλὰ ὁ κίνδυνος τῆς ἀρνήσεώς του θὰ ἦτο μεγαλείτερος.

Ὑπεκλίθη ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης του καὶ τὴν ἠκολούθησε τρέμων.

Μετά τινα βήματα διὰ μέσου στενοῦ καὶ ἐστρωμένου διὰ παχέων ταπήτων διαδρόμου, μία θύρα ἠνοίχθη πρὸ αὐτοῦ.

Ἡ χεὶρ τῆς Ζαῆ τὸν ὤθησεν ἐντός.

Ὁ νεανίας περιέφερε βλέμμα ἔμφοβον καὶ ἔκπληκτον ἐντὸς τοῦ θαλάμου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον τέλος ἐσταμάτησεν ἐπὶ μιᾶς γυναικὸς ἐξηπλωμένης ἐπὶ διβανίου.

Εἰς τὴν θέαν τοῦ πλάσματος ἐκείνου ὁ Τιγρὰν ᾐσθάνθη φρικίασιν μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων.

Εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος τῆς ξανθῆς Σουλτάνας Χαϊδίν.

Ὄνειρον ἐν ἐγρηγόρσει

Ἡ γυνὴ ἔχει πάντοτε τὴν ματαιοδοξίαν, ὅταν ἐννοῇ ὅτι εἶναι ὡραία, νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς καλλονῆς της πλειότερον πρὸς τὰς γυναῖκας παρὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας.

Πρὸς τὸν ἄνδρα ἐπιδεικνύει τὴν καλλονὴν ὡς θέλγητρον· ἀλλὰ πρὸς τὴν γυναῖκα ἐπιδεικνύει τὴν καλλονὴν ὡς καλλονήν.

Ἀδιάφορον ἂν ἡ γυνὴ ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐπιδεικνύεται εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ θαλαμηπόλος της. Αἰσθάνεται ὅτι ἓν βλέμμα θαυμασμοῦ τῆς προσθέτει κάλλος ἐπὶ πλέον καὶ πρὸ πάντων ὅταν ἐκείνη, παρὰ τῆς ὁποίας ἐπιδιώκει τὸ βλέμμα τοῦτο, θεωρεῖται ὡς ὡραία.

Ἡ νεαρὰ θαλαμηπόλος θὰ ἐπανήρχετο τὴν ἐπομένην πλησίον τῆς Ἀϊσέ, ἢ πλησίον ἄλλης ἐπισήμου τινὸς χανοὺμ καὶ θὰ ἔλεγε πρὸς αὐτήν:

«Ἄ! ἐφέντη μ'! εἶσαι ὡραία, πολὺ ὡραία, ἀλλὰ σὰν τὴν εὐμορφιὰ τῆς Χαϊδὶν Σουλτάνας, τὴν ὁποίαν εἶδα μίαν νύκτα εἰς τὸν κοιτῶνά της, μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ἐγεννήθη ἄλλη εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Τί κρῖμα ἡ γυναῖκα αὐτὴ νὰ ἔχῃ φυλακισμένην ὅλην ἐκείνην τὴν εὐμορφιὰν μέσα εἰς ἕνα κοιτῶνα ἔρημον καὶ εἰς ἕνα κρεββάτι παγωμένον!..»

Ἡ Χαϊδὶν ὠθουμένη ἀπὸ τὴν παράδοξον ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν τῆς ἐνεποίησεν ἡ θέα τῆς μορφῆς τῆς νεαρᾶς θαλαμηπόλου, δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ καλέσῃ αὐτὴν μετὰ τὸ δεῖπνόν της, ὅπως μελετήσῃ τὴν μορφήν της.

Εἰς τὴν ἐντύπωσιν ταύτην εἶχε προστεθῆ καὶ ἡ ματαιοδοξία ὅπως ἐπιδείξῃ εἰς τὴν ὡραίαν νεάνιδα τὴν καλλονὴν τὴν ἰδικήν της, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ οὕτως εἰς ἑτέραν τινὰ γυναῖκα.

Ὅταν ὁ δαίμων τῆς φιλαρεσκείας ἀρχίζῃ νὰ ὠθῇ τὸ μυστικὸν ἐλατήριον τῆς γυναικείας ψυχῆς, μία βασίλισσα δύναται νὰ κατέλθῃ εἰς στάδιον συναγωνισμοῦ καλλονῆς καὶ μὲ τὴν τελευταίαν θεραπαινίδα της, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἤθελε προκαλέσει καὶ αὐτῆς τὸν θαυμασμόν.

Ὁ θαυμασμὸς εἶναι εἶδος τροφῆς. Πληροῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ ὑπερηφάνειαν καὶ ὅταν ἀκόμη γνωρίζῃ ὅτι ἐκ τῆς κολακείας ταύτης δὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ τίποτε.

Ἀνάπτεται κάποτε ἐν τῇ ψυχῇ της εἶδός τι φλογός, ποὺ ἐξαπατᾷ τοσοῦτον, ὥστε νὰ προκαλῇ τὴν αἴσθησιν μιᾶς ἀναγεννήσεως καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ φλὸξ αὕτη καταβιβρώσκῃ πραγματικῶς τὰ ἐντόσθια. Τοῦτο καλεῖται ματαιοφροσύνη.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ κατάκλειστος Σουλτάνα, ἀναμένουσα ἐν τῷ κοιτῶνί της νὰ ὁδηγήσῃ ἡ Ζαῆ παρ' ἑαυτῇ τὴν παράδοξον θαλαμηπόλον, ἐμελέτα καλῶς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἀπέναντί της.

Ἀπέβαλε τὴν κυανῆν μεταξίνην ἐσθῆτά της, ἀφήσασα διὰ μέσου ἑνὸς μεταξίνου ὑποκαμίσου, ἐλαφροῦ ροδίνου χρώματος, βραχέος μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἀπολήγοντος πανταχοῦ εἰς βαρυτίμους ὁμοιοχρώμους δαντέλλας, νὰ ἐκχύνεται πανταχόθεν ἡ αἴγλη τῆς λευκῆς σαρκὸς εἰς τοὺς δύο πλαστικούς της βραχίονας καὶ εἰς στῆθος γαλακτώδους μαρμάρου, τὸ ὁποῖον ἄφινεν ἡμίγυμνον μία ἐπιτηδείως ἐξεζητημένη πτῶσις τοῦ ὑποκαμίσου πρὸς τὸ μέρος ἐκ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἐμφανισθῆ ἡ ὡραία θεραπαινίς....

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΝ

— Τὰ πιστεύω αὐτὰ ὅλα ἀγαπητή μου, ἀλλ' ἀκόμη δὲν αἰσθάνομαι τὴν εὐτυχίαν ποὺ θέλω.

— Αὐτὸ δείχνει ὅτι ἀμφιβάλλεις ἀκόμη γιὰ τὴν ἀγάπη μου.

— Τὸ ξέρω πὼς μ' ἀγαπᾷς πειά. Ἀλλὰ ἤθελα νὰ εἶμαι ἐγὼ ἡ ἀπόλυτη ἀγάπη σου. Ὤ, ἂς ἤξερα πὼς δὲν ἔχεις ἀγαπήσει ἄλλον, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ πρώτη σου ἀγάπη.

Καὶ ὁ νέος ἵδρωνε καὶ ξίδρωνε ἕως ὅτου ἡ νέα τὸν βεβαιώσῃ ὅτι δὲν εἶχεν ἀγαπήσει κανένα ἄλλον πρὸ αὐτοῦ.

Τώρα ἂν τοῦ εἶπε ψεύματα ἢ ἀλήθεια, δικαίωμά της. Δικαίωμά μου ὅμως κι' ἐμένα εἶναι νὰ βεβαιώσω τὸν ἀπαιτητικὸν ἐραστήν, ὅτι ἀποσπάσας τὴν μεγάλην διαβεβαίωσιν ἀπὸ τὴν φίλην του, δὲν ἔκαμε παρὰ μιὰ τρύπα στὸ νερό. Ἡ νέα ἢ εἶχε ἀγαπήσει καὶ ἄλλον πρὸ αὐτοῦ, ὁπότε, θὰ τοῦ ἔπαιζε ἕνα πολὺ σκληρὸ παιγνίδι, ἢ πράγματι ὁ κύριος αὐτὸς ἦτο ἡ πρώτη της ἀγάπη, πρᾶγμα ποὺ δὲν τὴν ἐμπόδιζε βέβαια ν' ἀλλάξῃ ἐραστὴν ὕστερ' ἀπὸ λίγο.

Ἡ καρδιὰ τῆς γυναικὸς πρέπει νὰ μένῃ ἐλευθέρα. Ὁ ἄνδρας ποὺ δεσμεύει τὴν καρδιὰ αὐτὴ ἂς εἶναι βέβαιος 99 τοῖς 100 ὅτι στὴν γυναῖκα αὐτὴ δὲν εἶναι πολὺ εὔκολον νὰ τοῦ μείνῃ πιστή. Δὲν συγκρατεῖται ἡ γυναῖκα μὲ τὰ λόγια, ἀλλὰ μὲ τὴν καρδιά. Ἂν ἔχῃ ἀγαπήσει καὶ ἄλλον πρὶν ἀπὸ σέ, τοῦτο μὴ σ' ἐνοχλήσῃ. Κάμε την ν' ἀγαπήσῃ πραγματικὰ ἐσένα, προσπάθησε νὰ μὴ τῆς δώσῃ ἀφορμὴν ἡ συμπεριφορά σου νὰ συγκρίνῃ ἐσένα μὲ τὸν ἄλλον. Τότε θὰ ἔχῃς ἐξασφαλίσῃ ἐκ μέρους της τὴν μοναδικότητα τῆς ἀγάπης της.

Τὸ νὰ εἶσαι ὁ πρῶτος ἐραστὴς μιᾶς γυναικὸς δὲν εἶναι τίποτε. Τὸ νὰ εἶσαι ὁ τελευταῖος εἶναι τὸ πᾶν.

Roméo

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ

Νοτιά, ρὲ Μανιώ μου, νοτιὰ καὶ τὸ μέγα ἔλεο. Δὲς κι' ὁ Παντοκράτορας εἶν' 'Αμερικάνος κ' ἔκανε κράτει στὸ κρασί, δηλαδὴς δὲ θέλει νὰ πνέψη λιγουλάκι βορριᾶς νὰ καθαρίσουνε τὰ νέα κρασὰ γιὰ νὰ δοῦμε τί θὰ γένουμε. Καταλαβαίνεις;

— Ρέ, βάντε κάνουλα, κι' ὥρα εἶναι νὰ μὲ πιάση πάλι ἡ νευραστένεια καὶ νὰ κάνω ἔκτρωση στὸ βαρέλι, λέω κάθε πρωία στὸ Μῆτσο τὸν Ξυνό, αὐτόνε ποὖχει τὸ ναὸ τοῦ Βάκχου βιζαβὶ στὸ Μεντρεσὲ κι' ἀπόχτησε τώρα τελευταῖα καὶ διάδοχο, νὰν τοῦ ζήση.

— Πρέπει, ἀδρεφάκι, μοῦ λέει, νὰ περάσουνε σαράντα μέρες γιὰ νὰ βάνουμε κάνουλα.

— Καὶ πόσες δηλαδὴς ἔχουνε περάσει ἀπὸ τότες ποὖβανες τὰ κρασά;

— Εἴκοσι, μοῦ κάνει.

— Εἴκοσι, ρὲ ἀναρφάβητε, μὲ τὸ νέο ἡμερολόγιο κ' εἴκοσι μὲ τὸ παληὸ δὲ μᾶς κάνουνε δηλαδὴς σαράντα;

Φοβήθηκε ὁ τζὲς ποὺ μὲ εἶδε ἔτσι συννεφιασμένο καὶ τραβάει ἕνα στουπί.

"Ε, ρὲ ποιὸς εἶδε τὸ Θεὸ καὶ δὲν τὸν ἐφοβήθηκε! Κρασὶ ἤτουν ἐκεῖνο γιὰ σπεσιαλιτὲς γιὰ τοὺς ρεγματισμούς.

— Τ' ἔχεις βάνει μέσα, τοῦ κάνω, καὶ μυρίζει ἔτσι;

— Φάρμακο, μοῦ λέει. Τραγικὸν ὀξὺ καὶ τὰ ρέστα.

'Ορῖστε τώρα τοῦ λόγου σου νὰ πιῇς. Ρέ, μὲ τέτοιο κρασὶ ἀντὶς νὰ πᾶνε κάτου τὰ φαρμάκια ἔρχουνται τὸν ἀνήφορο.

— Ἔτσι. μοῦ λέει, γίνουνται τώρα τὰ κρασά.

— Ἔτσι καὶ χειρότερα, ἀδρεφάκι. Γιὰ δαῦτο ἐχάλασε ἡ ἀνθρωπότη καὶ βολοδερνόμαστε τώρα τόσα χρόνια ἄνευ γεφύρωση τοῦ χάσματος. Μπῆκες;

'Ο Βλάμης

ΕΞΥΠΝΟΤΑΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΙ

ΜΙΑ ΔΑΓΚΩΝΙΑ ΣΤΟ ΚΟΥΤΕΛΟ

Μιὰ μέρα ὁ Βαρνάβας ἠθέλησε νὰ κάμη τὸν ἔρωτα σὲ μιὰ ὡραιοτάτη χήρα, στὸ σπίτι τῆς ὁποίας τὸν εἶχε στείλει ὁ προϊστά με νός του γιὰ κάποια παραγγελία. Ἡ χήρα ὅμως ἡ ὁποία δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεσιν νὰ παραχωρήση εἰς τὸν ὑπάλληλον ὅ,τι προφανῶς εἶχε προωρισμένον γιὰ τὸν προϊστάμ νο, ὁρμᾷ ἐπάνω στὸν Βαρνάβα καὶ τοῦ κόβει μιὰ δαγκωνιὰ στὸ κούτελο.

Ὅταν τὸ βράδυ ἐπῆγε ὁ Βαρνάβας σπίτι του καὶ εἶδε ἡ γυναῖκα του τὴ δαγκωνιὰ ποὺ εἶχε στὸ κούτελο, τὸν ἠρώτησε:

— Ποιὸς σ' ἐδάγκωσε, μωρέ, ἐκεῖ στὸ κούτελο;

— Μονάχος μου δαγκώθηκα, ἀπήντησεν ὁ Βαρνάβας.

— Μονάχος σου; Καὶ πῶς διάβολο ἔφτασε τὸ στόμα σου στὸ κούτελό σου;

— 'Ανέβηκα σὲ μιὰ καρέκλα κ' ἔτσι ἔφτασα, εἶπεν ὁ Βαρνάβας.

ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ» τὰ περιέχοντα τὰς προηγουμένας συνεχείας τῶν δύο ὑπερόχων μυθιστορημάτων μας «Οἱ Ἄθλιοι τῶν 'Αθηνῶν» καὶ τὸ «Μυστικὸν τοῦ 'Αρμένη» πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας πρὸς Δραχ. 1.50 ἕκαστον.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΝΟΡΑΣ

ΕΣΕΙΣ ΝΤΕΜΟΥΑΖΕΛΛΕΣ, ΠΟΥ ΦΛΕΡΤΑΡΕΤΕ ΞΕΡΕΤΕ ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΣΟΙ ΣΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ;

Φ-τ- μ-τ-α ψ-ρ-α
κ-- κ--λ-- π-ρ-δ-ρ-μ-

Λύσεις, συνοδευόμεναι ὑπὸ μονοδράχμων, γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» μέχρι τῆς 4ης Νοεμβρίου Τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον τῆς 7ης Νοεμβρίου.

Οἱ ἐσωκλείοντες περισσότερα μονόδραχμα λαμβάνουν περισσοτέρους κλήρους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν πρὸς ἀπονομὴν τῶν βραβείων.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΔΕΚΑ

Πρῶτον, Ἔξη μανδύλια λινά.
Δεύτερον, ἕνα μοντέρνο κομβολόϊ.
Τρίτον, μία σιγαρθήκη
Τέταρτον, τρίμηνος συνδρομὴ «Σφαίρας».
Πέμπτον, ἕνα κουτὶ λουκούμια καὶ ἕνα ἀρωματικὸ σαποῦνι.
Ἕκτον, μία γυναικεία κτένα.
Ἕβδομον, μία μικρὰ φιάλη κολωνίας.
Ὄγδοον, δύο μυθιστορήματα «'Ιουδὴθ» καὶ «Ἡρὼ καὶ Λέανδρος».
Ἔνατον, δύο πλάκες σοκολάτα.
Δέκατον, ἕνας κονδυλοφόρος τῆς μελάνης.

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 348 ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ 3ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

Λύσεις ὀρθάς, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

Νικόλαος Πυργάκης (κλῆρ 2), Λ. Γούκης (κλῆρ. 5), Δέσποινα Μουδάνου, 'Ι Διαμαντάκης (κλῆρ. 5), Juliette Gerolagou, Μαρία Μιχαλοπούλου, 'Ι. Περρόπουλος, Τούλα 'Αλεξοπούλου, Μαρία Γεωργαντῆ, Ν. Ρόκος (κλῆρ. 2), Βασίλ... Πολυμενάκος (κλῆρ. 2).

(Ἡ συνέ... ι τῶν ὀνομάτων εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Πήγαινε κῦμα γαλανό,
Πήγαινε κῦμα στὸ καλό,
Καὶ πᾶρ' αὐτὸ τὸ δάκρυ
Καὶ φέρε το στ' ἀντικρυνό,
Πέρα σὲ κεῖνο τὸ γιαλό,
Στὴν ἀμμουδιά, στὴν ἄκρη.
'Εκεῖ, μιὰ κόρη μοναχή,
Μὲ μαῦρα μάτια καὶ λευκὴ
Σὰν κρῖνο θἀπαντήσης.
Θυμᾶται ἀκόμα μιὰ ψυχή:
Κι' ἂν ἔχη ἀγάπη μυστική,
Αὐτὸ νὰ τὴ ρωτήσης.
Κι' ἂν τὴν ἰδῇς νὰ σ' ὁρκιστῇ
Νὰ χύση δάκρυ φλογερό,
Τὸ δάκρυ μου μὴ δείξης.
Κάμε ἀφροὺς νὰ δροσιστῇ.
Μέσ' τὸ λευκό σου τὸ νερὸ
Τὸ δάκρυ μου νὰ πνίξης.
Μ' ἂν τὴν ἰδῇς νὰ μἀρνηθῇ
Βουβὸ νὰ σταματήσης,
Καὶ μαύρους κάμε στὸ νερὸ
'Αφροὺς νὰ τὴ φοβίσης.

Χρῆστος Βαρλέντης

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΟΛΥΜΠΙΑ—ΚΑΠΙΤΟΛ

Ἡ μεγαλητέρα κινηματογραφικὴ σάλα τῶν 'Αθηνῶν, μὲ ταινίας τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς τοῦ τελειοτάτου εἰς τὸ εἶδος του οἴκου «Παραμάουντ». Ἡ διεύθυνσις τοῦ κινηματογράφου τῶν 'Ολυμπίων «Καπιτὸλ» εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων, διότι κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίση διὰ τοὺς 'Αθηναίους μίαν ψυχαγωγίαν πρώτης τάξεως διὰ τὸν ἐφετεινὸν χειμῶνα.

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Πιρδίκου μ' π'λί μ',

Μιὰ ψυχὴ ποὺ θὰ βγῇ ἂς βγῇ νὰ πάη στοὺν κόρακα.

Ἄς ἔμπου δηλουνότ' στὴ δημαρχία κι' ἂς ἔμπου κὶ μαύρους κὶ κατάμαυρους.

'Ορῖστε τώρα κὶ τοὺ ψηφουδέρτιό μ'.

Θὲς ρίχτου στὴν κάλπ', θὲς φάτου, θὲς σκούπ'σι μὶ δαύτου τοὺ τηγάνι, θὲς σκούπ'σι ὅτ' θέλ'ς.

Μήτρους Κουρνόγαλους, πρώην ἰλεύτερους κὶ νῦν σύζ γους τ'ς Πιρδίκους, ***ὑπουψήφιος δήμαρχους*** τοῦ δήμου 'Αλαργιανῆς, τ'ς τέους ἐπαρχίας Γατουπόδαρα, τ' νομοῦ 'Ητουλοακαρνανίας κὶ τοὺν πέριξ.

ΠΑΡΙΔΡΟΙ

Κώστας Στρεφτιλῆας, πρώην ἀποτυχὼν ὑποψήφιους πάριδρους τ'ς κοινότ'τους Γαργαλιάνουν.

Πιρδίκου Κουρνόγαλου, ἠώνιουν βάσανουν τοῦ Μήτρου Κουρνόγαλου κὶ κόρη τ'ς μάννας τ'ς.

Κώτσους Θριφτάρ's, τέους ἀπουσπασματάρχ's κὶ διάσημους πετεινουλόγους.

'Αγάπιους Τετραβάγγιλους, καντηλανάφτ's κὶ κοτέμπορας ἀπαξάπαντους τοῦ δια μερίσματους Παρακαμπυλίουν. Κὶ πρώην γραφεὺς οὐγδόης τάξεους τοῦ Νιρωδικείου τ's πιριφερείας μας.

ΣΥΒΟΥΛΟΙ

Γιώργους Μανάρας, γιαουρτοποιὸς κὶ στιχουρουργὸς ἄριστους. Τοὺ πιριλαβαίνει κι' οὑ Καζαμίας.

Μάνθους Μεζύθρας, πρώην σύζυγους τ's Κατιρηνιῶς τ' Κοψουκέφαλου κὶ νῦν κὶ ἀεὶ κὶ εἰς τ's ἠῶνας τοὺν ἠώνουν σύζυγους ἐξ αἵματους τ's Φρόσους τ's μοιρολουγίστρας.

ΜαθιὸςΡιβεντοσίρουπος,σπιτσέρ's,πρώην πιταλουτής.

Στάθ's Κουψίδις, πρώτους ἰπίτροπους τ' ἱεροῦ ναοῦ τ' ἁγίου Πουλυκάρπ', βουήθειά μας.

ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Μ'

Νηρὸ κὶ φῶς κὶ δρόμ' μαῦροι κι' ἄσπροι κὶ ξέξασπροι.

'Ιπιδιόρθουσις ἀπαξαπάντουν τῶν οὐδῶν τ's ἀριτῆς κὶ τ's κακίας.

'Υπόνομοι γιὰ τ' ἀκάθαρτα νιρὰ κὶ τ' ἀκάθαρτα χέρια.

Κ. Τ. Λ.

Ταῦτα κὶ μένου, γειά σ' κι' ἀντίου μ',

Μήτρους Κουρνόγαλους

REVUES ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΣΤΟ ΨΑΘΑΚΙ ΜΟΥ

Χαῖρε λοιπόν, καπέλλο μου ἐλαφρύ,
ποὺ κεφαλὴν ἐστέγασες διάσημον,
τώρα σὲ μιὰ γωνιὰ θὰ μείνης ἔρημο,
πεντάρφανο, κακόμοιρο καὶ ἄσημον.

Χαῖρε λοιπόν, ἐσύ, πιστέ μου σύντροφε,
ποὺ τόσας εἶδες εὐτυχίας καὶ συμφοράς,
χαῖρε, ἐσὺ ὅπου τοσάκις μὲ προφύλαξες
ἀπὸ τῆς γροθιὲς τῆς πεθερᾶς.
'Εσὺ ἐγνώρισες καὶ ὅλα μου τὰ μυστικὰ
καὶ τὴν ἀπενταρία τὴ μεγάλη μου,
κ'ἐσὺ μ'ἐγλύτωσες ὅταν μιὰ μέρα ἔπεσε
μιὰ κεραμίδα στὸ κεφάλι μου.

'Ο Σβῖγκος

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

'Εκάστη ἔγκρισις δι' ἕνα ἔτος δρχ. 4.

'Εγκρίνονται: Τ. Δ., Pilatus.

Ἡ Δὶς Νόρα ὑπόσχεται ἐκπλήξεις μὲ τοὺς διαγωνισμούς της. Ἡ στήλη της θὰ γίνη ἕνα σωστὸ ἐντρύφημα ὅλων. 'Αναμείνατε.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ **ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ**

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΑΛΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ οὕτω σκανδαλωδῶς ταράξασα τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην τῆς πτωχῆς οἰκοδεσποίνης συνελήφθη, ὡς καὶ ὁ ὑποδηματοποιός».

Καὶ ἡ ἐφημερὶς ἐκείνη συνεπέραινεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῶσιν αὐστηρῶς οἱ ἔνοχοι, διότι πᾶσα ἐπιείκεια διὰ τοιαύτας παρεκτροπὰς ἦτο λίαν ἐπικίνδυνος διὰ τὰ ἁγνὰ ἤθη τοῦ τόπου ἡμῶν.

Ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἶχεν ἀρυσθῆ προφανῶς τὰς πληροφορίας της ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἀργὰ ἔμαθεν ὅτι ἡ αὐτοκτονία ἦτο ἁπλῆ κωμῳδία.

'Επειδὴ δὲ αἱ τότε ἐφημερίδες ὀλίγον προσεῖχον εἰς τὴν χρονογραφίαν, οὔτε ἐφρόντισε νὰ διαψεύσῃ τὸ πρᾶγμα.

'Αλλὰ καὶ ὁ ὑπαστυνόμος, φαίνεται, ὅταν εἶδε τὴν συλληφθεῖσαν νεάνιδα, τὴν ἐπιοῦσαν, ἐθεώρησε συμφέρον ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀσάφειαν.

Καὶ παραλαβὼν τὴν κόρην εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἤρχισε νὰ τὴν ἀνακρίνῃ δῆθεν, ἀπευθύνων αὐτῇ ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔτεινον μᾶλλον πρὸς διαφώτισιν αὐτοῦ ἀτομικῶς παρὰ πρὸς διαφώτισιν τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ ὑπαστυνόμος ἦτο τεσσαράκοντα πέντε περίπου ἐτῶν, βραχύσωμος, ἀρκετὰ παχὺς καὶ ὀλίγον κεκυφώς, μὲ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς ζωηροτάτους, μὲ μειδίαμα σατύρου.

'Αφοῦ ἤκουσε τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας μὲ τρέμουσαν φωνὴν ἔδωκεν ἡ Μαριώρα, ἡ ὁποία ἦτο κάτωχρος ὡς νεκρά, τῆς εἶπε μὲ τόνον σοβαρώτατον, ὅτι ἡ θέσις της ἦτο δεινή. Δὲν ἠδύνατο νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν φυλακήν, θὰ παρεπέμπετο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ ἀπὸ κεῖ εἰς τὸ κακουργοδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξάπαντος θὰ τὴν κατεδίκαζε νὰ κάμῃ δέκα χρόνια τοὐλάχιστον εἰς τὰς γυναικείας φυλακάς. Ἡ οἰκογένεια τῆς δηλητηριασθείσης εἶχε μεγάλα μέσα καὶ σήμερα, κορίτσι μου, μπορεῖς νὰ κρεμάσῃς ἄνθρωπο, ὅταν ἔχῃς μέσα. Αὐτὴ ὅμως δὲν εἶχε κανένα. Ποιὸς θὰ τὴν ἐπροστάτευε; ποιὸς θὰ ἐσκοτίζετο κι' ἂν τὴν ἔστελναν στὴν καρμανιόλα;

— Μὰ εἶντα κακὸ ἔκαμα ἐγώ; ἐψέλλισεν ἡ νεᾶνις μὲ φωνὴν σβεννυμένην.

— Τίποτε δὲν ἔκαμες, σὲ πιστεύω, ἀλλ' ἔγεινες ἀφορμὴ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃς, νὰ φαρμακωθῇ ἐκείνη ἡ γυναῖκα καὶ νὰ ἔλθῃ σὲ σκοτωμὸ τὸ ἀνδρόγυνο. 'Αλλὰ καὶ τίποτε νὰ μὴν ἔκαμες, νὰ ἐξετάζῃς τί θ' ἀποδειχθῇ, ὄχι τί ἔκαμες. 'Αφοῦ αὐτοὶ ἔχουν τὰ μέσα, ἠμποροῦν ν' ἀποδείξουν ὅ,τι θέλουν. Οἱ ψευδομάρτυρες εὑρίσκονται εὔκολα, μὲ ὀλίγα δὲ μπιλλιετάκια ἀπὸ ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν ἀνακριτήν, ἠμποροῦν νὰ σὲ παραστήσουν ὅπως θέλουν. 'Εσὺ δὲν τὰ ξέρεις αὐτά, κορίτσι μου. Κ' εἶσαι σὺ γιὰ φυλακή, ἕνα τόσο νέο καὶ εὔμορφο κορίτσι; Καὶ μιὰ μέρα μόνο νὰ κάμῃς ἐχάθηκες, κατεστράφης. Ἄφησε τὰ βάσανα ποὺ ἔχεις νὰ τραβήξῃς κλεισμένη μέσα σ' ἕνα βρωμερὸ μπουντροῦμι χρόνια, καὶ σκέψου ὅτι κι' ἂν βγῇς ζωντανὴ ἀπὸ κεῖ μέσα, θὰ σὲ θεωρῇ ὁ κόσμος σὰν τῆς πολιογυναῖκες ποὺ κάνουν ἀληθινὰ κακουργήματα καὶ δὲν θάχουν μάτια νὰ σὲ δοῦν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ συγγενεῖς σου.

Ἡ Μαριώρα δὲν εἶχεν πλέον ζωὴν ἐν ἑαυτῇ.

Οἱ λόγοι τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν νόμον, τῆς ἐνέπνεον μυστηριώδη τινὰ καὶ τερατώδη τρόπον, παραλύοντα τὰς δυνάμεις καὶ τὴν διάνοιαν αὐτῆς.

'Αλλ' ἐν τῇ καταπλήξει ἐκείνῃ τῆς ἀκάκου καὶ ἀθῴας ψυχῆς της συνῃσθάνετο τὴν ἀδικίαν, ἥτις τὴν περιέσφιγγε μὲ τοὺς βρόχους καὶ μετ' ἀπεριγράπτου πικρίας, μὲ τὸ παράπονον τοῦ κορυδαλοῦ τοῦ μύθου, εἶπε:

— Ἄχ! τόσο κακὸς εἶν' ὁ κόσμος!

Ὁ ὑπαστυνόμος ἐσιώπα, ὡς θέλων ν' ἀφήσῃ νὰ ἐνεργήσουν οἱ λόγοι του.

Καὶ πράγματι ἡ νεᾶνις ἐνθυμηθεῖσα μὲ ποῖα ὄνειρα ἤρχετο εἰς τὰς 'Αθήνας, μὲ ποίας χρυσᾶς ἐλπίδας, ἐνθυμηθεῖσα τὴν γηραιὰν μητέρα της, ἡ ὁποία βεβαίως θἀπέθνησκε μανθάνουσα τὴν δυστυχίαν της, ἐνθυμηθεῖσα τἀδέλφια της, ἤρχισε νὰ κλαίῃ μὲ δάκρυα πικρότατα.

Ὁ ὑπαστυνόμος, σιωπῶν πάντοτε, ἤρχισε νὰ βηματίζῃ, ἐπὶ τέλους δὲ πλησιάσας ἐστάθη ἐνώπιον τῆς νεάνιδος, ἥτις συνεκάλυπτε τὸ πρόσωπον μὲ τὰς χεῖρας, δακρύουσα εἰσέτι, καὶ τῆς εἶπε ταπεινώσας ὀλίγον τὴν φωνήν.

Ἄκουσε κορίτσι μου ἐγὼ σὲ λυποῦμαι, γιατὶ εἶσαι καλὸ καὶ ὤμορφο κορίτσι, καὶ δὲν θέλω νὰ χαθῇς. Θέλω νὰ σὲ σώσω, ἀλλὰ πρέπει νὰ θέλῃς καὶ σύ.

Ἡ νεᾶνις τὸν ἠτένισε μὲ βλέμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἠκτινοβόλησεν ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ ἐλπίς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν ἀπορία. Ἂν ἤθελε νὰ σωθῇ αὐτή!

— Μόνον ἐγώ, ἐξηκολούθησεν ὁ ὑπαστυνόμος μετὰ νευρικῆς ταραχῆς, ἠμπορῶ νὰ σὲ σώσω καὶ νὰ σοῦ πῶ ἄϊντε, κόρη μου, πήγαινε στὸ καλό' καὶ νὰ σὲ προστατεύσω μάλιστα ὅσον καιρὸν θὰ μείνῃς στὴν 'Αθήνα κ' ἐπὶ τέλους ναὕρω καὶ κανένα καλὸ παιδὶ νὰ σὲ ἀποκαταστήσω. 'Αλλά...

'Ενταῦθα πάλιν διεκόπη κ' ἔκαμε βήματά τινα, μεθ' ὃ πλησιάσας, ἐξηκολούθησε, ταπεινώσας ἔτι περισσότερον τὴν φωνήν.

— 'Αλλά... διὰ νὰ τὸ κάμω αὐτὸ εἶναι μεγάλη δουλειά... πῶς νὰ σοῦ πῶ;.. Θὰ πάω ἐνάντια εἰς τὰ χρέη μου καὶ ἠμπορεῖ νὰ ἔχω μεγάλαις μπλεξιαῖς!

Ὁ ὑπαστυνόμος ἐφαίνετο δυσκολευόμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ, τὸ χρῶμα του μετεβάλλετο καὶ οἱ ὀφθαλμοί του προσελάμβανον τὴν ὑαλώδη στίλβην τῆς ἀμηχανίας.

Εἰς τὴν ἀθῴαν ἐκείνην καὶ ἀδύνατον ὕπαρξιν διέβλεπε μίαν δύναμιν ἀδάμαστον, ἡ ὁποία τὸν ἀπήλπιζεν ἐκ προκαταβολῆς εἰς τὰ σχέδιά του.

'Επὶ τέλους ὁ κυνισμός του ὑπερίσχυσε καὶ πλησιάσας ἐψιθύρισε πρὸς τὴν νεάνιδαν φράσεις τινάς.

Ἡ Μαριώρα ἀνετινάχθη ὡς δορκὰς πληγεῖσα, καὶ γενομένη κατακόκκινη. ἐνῷ οἱ ὀφθαλμοί της ἐξέφραζον ἄπειρον φρίκην.

— Δὲν θέλω νὰ μὲ σώσετε, δὲν θέλω τίποτε, τίποτε, εἶπε μὲ ἀνέκφραστον περιφρόνησιν καὶ φόβον.

Καὶ ὀπισθοδρομοῦσα συγχρόνως ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν.

Ἡ δὲ τρέμουσα χείρ της ἔσυρε τὸν σύρτην.

— Καλό, μὴ μ' ἀκούσῃς, ἀλλὰ θὰ κτυπήσῃς τὸ κεφάλι σου, εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος, χωρὶς νὰ κινηθῇ ἐκ τῆς θέσεώς του. Μόνον ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ σὲ σώσω..

Καὶ ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ κώδωνος

— Ὄχι, εἶπεν ἡ Μαριώρα, ἕνας ἄλλος ἠμπορεῖ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, ὁ Θεός! ποὺ ξέρει ὅτι δὲν ἔκαμα κανένα κακόν.

Ἡ νεᾶνις μὲ αὐτόματον κίνησιν ἔσυρε τὸ θυρόφυλλον, ἀλλὰ συγχρόνως ὁ κώδων ἤχησεν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς χειρὸς τοῦ ἀστυνόμου καὶ εἰς κλητὴρ ἐνεφανίσθη πρὸ αὐτῆς.

— 'Οδήγησε αὐτὴν τὴν γυναῖκα εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ὑπαστυνόμος, νεύων συγχρόνως πρὸς τὸν κλητῆρα νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν διδομένην διαταγήν.

Καὶ πλησιάσας ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς τῆς νεάνιδος.

— Λοιπὸν θὰ πᾷς στὴν Εἰσαγγελία καὶ στὴ φυλακὴ ἢ θἄρθῃς σπίτι;.. Ἔλα στὸ νοῦ σου, κορίτσι μου, μὴν εἶσαι κουτή. Γιὰ τὸν ψύλλο μὴ κάψῃς τὸ πάπλωμα.

— Θὰ πάω καὶ στὴν Εἰσαγγελία καὶ στὴ φυλακή, ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις μὲ ἄκαμπτον ἀπόφασιν. Ὅ,τι θέλει ὁ Θεὸς ἂς γείνω.

Ὁ ὑπαστυνόμος ἐστράφη πρὸς τὸν κλητῆρα.

— Νὰ τὴν κρατήσῃς ἐδῶ καὶ σήμερον, ἀλλ' ὑπὸ περιορισμόν. Εἶν' ἀνάγκη νὰ τὴν ἀνακρίνω ἀκόμη.

Ὁ κλητὴρ ἔνευσε πρὸς τὴν νεάνιδα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ βάθος τῆς αὐλῆς, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα ἀνήρ τις εὐπρεπέστατος τὴν περιβολήν, τὸν ὁποῖον ἡ Μαριώρα, καίτοι εἰς ἄκρον τεταραγμένη, ἀνεγνώρισεν ὡς τὸν μεσήλικα κύριον, ὅστις διέβαινε συχνὰ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ὑποδηματοποιοῦ.

Ὁ ὑπαστυνόμος ὑπεκλίθη πρὸ αὐτοῦ μετὰ σεβασμοῦ ἰδιαιτέρου, ἀλλ' ὁ μεσόκοπος κύριος οὐδεμίαν σχεδὸν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὸν περιποιητικὸν ἐκεῖνον χαιρετισμόν, διότι ἅμα εἰσελθὼν προσήλωσε τὸ βλέμμα εἰς τὴν Μαριώραν.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ κορίτσι ποὺ συνελάβατε χθὲς διὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ τσαγκάρη; ἠρώτησε τὸν ὑπαστυνόμον.

— Μάλιστα, κύριε Σταρόπουλε.

Ὁ κλητὴρ ἀκούσας ἐσταμάτησε μετὰ τῆς νεάνιδος.

— 'Ακριβῶς δι' αὐτὸ ἦλθα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Σταρόπουλος, διότι, ἐπειδὴ κατοικῶ ἐκεῖ πλησίον, γνωρίζω τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἔμαθα ὅτι αὐτὸ τὸ κορίτσι εἶναι θῦμα. Ὡς γνωρίζετε, ἡ αὐτοκτονία τῆς συζύγου τοῦ τσαγκάρη ἦτο ἁπλοῦν ψεῦδος διὰ νὰ μπλέξῃ μὲ τὴν ἐξουσίαν αὐτὸ τὸ δυστυχισμένο πλάσμα καὶ τὸν ἄνδρα της. Τί τέρατα ἔχει αὐτὸς ὁ κόσμος!

— Πράγματι, κύριε Σταρόπουλε, ὑπέλαβεν ὁ ὑπαστυνόμος μὲ ταχεῖαν καὶ ἀδιόρατον λάμψιν σαρκαστικοῦ μειδιάματος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Μαριώρας, ἀκροωμένης τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Σταροπούλου, ἐξέπεμψαν ἀκτινοβολίαν ἀναθαρρήσεως.

('Ακολουθεῖ)

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΑΣ

Ἔπαυσα πλέον νὰ δέχωμαι ἔργα φίλων πρὸς ἔγκρισιν. 'Επὶ τέλους καιρὸς ἦτο πλέον νὰ παύσῃ ὁ πόλεμος μεταξύ μας, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται. Ἕνας Θεὸς γνωρίζει τί ἐτράβηξα τόσον καιρὸ μὲ τὰ ἔργα τῶν ἀναγνωστῶν. Ὅλο φωνές, γκρίνιες, παράπονα καὶ φασαρίες.

'Εκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἀπερρίπτοντο μοῦ ἔστηναν ἀκήρυκτον πόλεμον. 'Εκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἐδημοσιεύοντο μοῦ ἐξέφραζαν τὴν δυστροπίαν των, ἐπειδὴ ἀργησα νὰ τὰ δημοσιεύσω. 'Ορίστε λοιπὸν ἐσεῖς, νὰ ἔχετε ἕνα σωρὸ δουλειά, νὰ εἶσθε ὑποχρεωμένος νὰ δώσετε στὸ τυπογραφεῖον ἐγκαίρως 8 ὁλοκλήρους σελίδας τῆς «Σφαίρας», καὶ νἄχετε στὸ κεφάλι σας ἕνα τέτοιο μπελᾶ μὲ τοὺς φιλολογοῦντας κυρίους καὶ τὰς φιλολογούσας κυρίας. Ἂς πάη στὸ καλὸ τέτοια μανούβρα. Θὰ παρατηρήσετε τώρα: Λοιπὸν εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ δημοσιεύωνται ἔργα ἀναγνωστῶν στὴ «Σφαῖρα»;

Σᾶς ἀπαντῶ:

Θὰ δημοσιεύωνται, ἀφοῦ πληρώνωνται πρὸς 20 λεπτὰ τὴν λέξιν. Κάθε ἔργον ποῦ πληρώνεται θὰ δημοσιεύεται, ἂν εἶναι, φυσικά, τῆς προκοπῆς. Ἔτσι καὶ οἱ ἀναγνῶσται μου δὲν θὰ ἔχουν πλέον κανένα λόγο νὰ γκρινιάζουν κ' ἐγὼ θὰ βρῶ τὴν ἡσυχία μου. Σύμφωνοι;

ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ἕνας γηραλέος κύριος μοὔλεγε προχθὲς μέσα στὸ τραῖνο τῆς Κηφισσιᾶς:

— Ποῦ εἶναι ὁ σεβασμὸς ποῦ εἶχαν οἱ νέοι καὶ τὰ κορίτσια τὸν παληὸ καιρὸ στοὺς μεγαλητέρους τους; Δῆτε τώρα, κάθονται δίπλα μου ἕνα σωρὸ παιδιὰ καὶ κορίτσια κ' ἐγὼ στέκω ὄρθιος, Ποιὸς νὰ μοῦ παραχωρήσῃ τὴν θέσιτου! Ποιὸς λογαριάζει σήμερα τὰ ἄσπρα μαλλιά;

Πόσο πόνο, ἀλλὰ καὶ πόση ἀλήθεια δὲν κλείνουν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ γηραιοῦ κυρίου;

Ἄσπρα μαλλιά... 'Αλλ' ἄσπρα μαλλιὰ δὲν ὑπάρχουν σήμερα, ἀγαπητέ μου. Ὅσοι ἔχουν τὰ...βάφουν.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ

1. Μὴ κόβῃς τὰ μαλλιά σου. Ὁ Θεὸς ποὺ σοῦ τὰ ἔδωσε γνωρίζει τί ἀξίζουν.

2. Μὴ διαψεύδῃς τοὺς μεγαλητέρους σου ὅταν συζητοῦν μαζῆ σου.

3. Βάδιζε στὸ δρόμο χωρὶς νὰ γυρίζῃς πίσω σου. Μὴ σκύβῃς ὅμως ποτὲ τὸ κεφάλι σου.

4. Μὴ ἀπαντᾷς ποτὲ στὰ ἐρωτικὰ γράμματα ποὺ λαμβάνεις. Ἕνα ἐρωτικὸν γράμμα ἑνὸς κοριτσιοῦ εἶναι πάντοτε κακὸν ὅπλον στὰ χέρια ἑνὸς νέου τῆς ἐποχῆς μας.

5. Μὴ ἀπαντᾷς στοὺς αὐθάδεις κυρίους ποὺ σ' ἐνοχλοῦν στὸ δρόμο.

6. Ὅταν πληγωθῇ ἡ καρδιά σου φρόντισε νὰ ὑποφέρῃς τὸν πόνο σου μὲ ἀξιοπρέπειαν.

7. Μὴ βάφῃς τὰ μάτια σου καὶ τὰ χείλη σου.

8. Μὴ ὁμιλῇς ξένην γλῶσσαν ὅταν οἱ γύρω σου δυσκολεύωνται νὰ σ' ἐννοήσουν.

9. Μὴ ὁμιλῇς μυστικὰ μπροστὰ σὲ ἄλλους.

10. Μὴ ζηλεύῃς.

Στέλλα

TA ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

Τοῦ Maurice Level

Μέσα στὸ σκοτάδι, τὸ τραῖνο ἔτρεχεν. Οἱ σύντροφοί μου μέσα στὸ βαγόνι ἦσαν ἕνας γέρων, μία νέα καὶ ἕνας νέος, ποὺ προφανῶς ἀποτελοῦσαν ἀνδρόγυνο. Κανείς μας δὲν ἐκοιμᾶτο. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ νέα μιλοῦσε μὲ τὸν νέον, ἀλλ' αὐτὸς ἠρκεῖτο νὰ τῆς ἀπαντᾷ μὲ μιὰ κίνησιν τῆς κεφαλῆς κ' ἐβυθίζετο πάλιν εἰς τὴν σιωπήν του.

Κατὰ τὰς δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἐπεράσαμεν ἔξω ἀπὸ κάποιο σταθμό, χωρὶς νὰ σταματήσωμε. Τὸ τραῖνο μας ἤλλαξε γραμμήν. Τὸ τράνταγμα καὶ ὁ κρότος ἐφόβησαν τὴν νέαν. Ὁ νέος ἐσκούπισε μὲ τὸ γαντωμένο χέρι του τὸ τζάμι καὶ ἠθέλησε νὰ κυττάξῃ ἔξω, ἀλλ' ὁ σταθμὸς εὑρίσκετο πλέον πολὺ μακρυά.

— Ζάκ, ποῦ εἴμεθα; ἠρώτησεν ἡ νεαρὰ γυναῖκα τὸν νέον.

— Δὲν ξέρω ἀκριβῶς, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Δὲν πιστεύω ὅμως νὰ εἴμεθα μακρύτερα ἀπὸ τὸ Ποντιαρλιέ.

— Μπᾶ, εἶπεν ὁ γέρων. Ἀκόμα δὲν ἐπεράσαμε τὸ τοῦνελ.

Ἡ νεαρὰ γυναῖκα ἐστέναξε:

— Ἀλλοίμονον! Ἀτέλειωτον εἶν' αὐτὸ τὸ ταξεῖδι. Δὲν μπορῶ νὰ κλείσω μάτι. Ζάκ, νὰ εἶχες τοὐλάχιστον καμμιὰ ἐφημερίδα...

— Οὖφ, ἔκανεν ὁ Ζάκ. Ἐφημερίδες... κολοκύθια.

— Νὰ σᾶς προσφέρω ἐγώ, εἶπεν ὁ γέρων, ἁπλώσας πρὸ τῆς νέας ἀρκετὰς ἐφημερίδας.

Ἡ νέα τὸν ηὐχαρίστησε καὶ ἤρχισε τὸ διάβασμα. Ὁ σύζυγός της ἔβγαλε τὴν σιγαροθήκη του καὶ προσέφερε σιγαρέττο πρὸς τὸν γέροντα.

— Ἕνα τσιγάρο, κύριε.

— Μερσί.

Ὁ Ζὰκ ἦτο ὡραιότατος νέος, μὲ κανονικὰ χαρακτηριστικά, πολὺ κομψὰ ντυμένος, μὲ βλέμμα γλυκύ, τὸ ὁποῖον καθίστατο γλυκύτερον ὁσάκις παρετήρει τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία εἶχε βυθισθῆ τώρα εἰς τὸ διάβασμα τῶν ἐφημερίδων.

Τῆς ἐσήκωσε τὸ «κούβρ πιὲ» καὶ ἄνοιξε περισσότερον τὴν λάμπα γιὰ νὰ μὴ κουράζονται τὰ μάτια της.

— Εἶσαι εὐχαριστημένη; τὴν ἠρώτησε.

Καί, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν γέροντα, προσέθηκεν:

— Εἶναι τόσον ἀνιαρὸν αὐτὸ τὸ ταξεῖδι, καὶ μάλιστα γιὰ τὴν γυναῖκά μου ποὺ ταξειδεύει γιὰ πρώτη φορά.

— Πηγαίνετε εἰς τὴν Ἰταλίαν; ἠρώτησεν ὁ γέρων.

— Ὄχι. Εἰς την Ἐλβετίαν. Ἡ σύζυγός μου, ὅπως εἶπαν οἱ γιατροί, ἔχει ἀνάγκην καθαροῦ ἀέρος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ νέα εἶχε ρίξει ἀπὸ μιὰ ματιὰ σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες, τὶς ἄφησεν ὕστερα δίπλα τους κ' ἐψιθύρισε:

— Οὖφ, τίποτε δὲν ἔχουν. Ὅλες γράφουν γιὰ τὸ ἔγκλημα τῆς ὁδοῦ Περκολέζ.

— Δὲν βλέπω τί ἐνδιαφέρον ἔχει, εἶπεν ὁ σύζυγος.

— Ἔχει μεγάλο ἐνδιαφέρον, ἔκανεν ὁ γέρων. Ἡ ζωὴ τοῦ θύματος, τὸ μυστήριον τοῦ φόνου, τὸ πᾶν...

Ὁ Ζάκ, χωρὶς ν' ἀποσπάσῃ τὸ βλέμμα του ἀπὸ μιὰ ἐφημερίδα ποὺ εἶχεν ἀνοίξει, εἶπεν:

— Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ξεύρω καλὰ-καλὰ περὶ τίνος πρόκειται.

— Πῶς δὲν ξέρεις, παρετήρησεν ἡ σύζυγός του. Ἐσὺ ὅλη τὴν ὥρα τὸ διαβάζεις.

Ὁ Ζὰκ ἄφησε τὴν ἐφημερίδα καὶ παρετήρησε τὴν γυναῖκα του μὲ βλέμμα ὑαίνης ποὺ τὴν ἐπάγωσε.

— Ὅταν σοῦ λέγω πὼς δὲν ξέρω θὰ πῇ πὼς δὲν ξέρω τίποτε.

Καὶ προσέθεσε μὲ ἠπιώτερον ὕφος, βλέπων τὴν ἐντύπωσιν ποὺ ἔκαμε τὸ ἄγριον ὕφος του:

— Κάτι ἐδιάβασα. Μιὰ γυναῖκα εὑρέθηκε πνιγμένη μέσα στὸ σπίτι της τὴν νύκτα.

— Τὴν ἡμέρα, διώρθωσεν ἡ σύζυγος.

— Τὴν ἡμέρα, ἀφοῦ θέλεις. Ἔκλεψαν τὰ χρυσαφικὰ καὶ τὰ χρήματα. Πούφ! πράγματα καθημερινά. Ἐδιάβασα τὸ δρᾶμα σὲ δέκα ἐφημερίδες καὶ ὅμως δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστεύσω.

— Διότι ἡ ἀνακάλυψίς μου, ἔκαμε παρεμβαίνων ὁ γέρων, δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη καὶ δὲν θὰ γνωσθῇ παρὰ αὔριον.

— Εἶσθε δημοσιογράφος, κύριε; ἠρώτησεν ἡ νέα.

— Ὄχι, κυρία, ἀπήντησεν ὁ γηραλέος κύριος. Ἀλλὰ ὡς ἰατροδικαστὴς εἶμαι πολὺ καλὰ πληροφορημένος. Ὅταν μοῦ ἔφεραν τὸ πτῶμα διὰ νὰ τὸ ἐξετάσω, παρετήρησα — πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε παρατηρηθῆ ἀκόμη — παρετήρησα ὅτι κάτωθεν τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ τοῦ θύματος εὑρίσκετο ἕνα ἀποτύπωμα χειρός. Ἐφωτογράφησα τὸ μέρος καὶ ἔκαμα τὴν ἐμφάνισιν τόσον ἐπιτυχῆ, ὥστε οὔτε μία ράβδωσις, οὔτε μία γραμμὴ δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ χέρι ἐκεῖνο. Ὁ δολοφόνος, ἀφοῦ διέπραξε τὸ ἔγκλημα, ἠθέλησε νὰ πληροφορηθῇ ἂν πάλλῃ ἡ καρδία τοῦ θύματος καὶ δι' αὐτὸ ἔβαλε τὸ χέρι κάτωθι τοῦ μαστοῦ, λησμονῶν ὅτι *τὸ ματωμένο χέρι του* θὰ ἄφινε τέλειον ἀποτύπωμα ἐπὶ τῆς σαρκός.

— Παράδοξον, εἶπεν ἡ νέα.

— Ἀρκετὰ περίεργον, παρετήρησεν ὁ σύζυγός της.

— Σήμερον τὴν νύκτα ναί, ἔκαμε συνεχίζων ὁ γέρων, ἀλλ' αὔριον δὲν τὸ πιστεύω. Διότι αὔριον ὅλαι αἱ ἐφημερίδες θὰ δημοσιεύσουν τὸ κλισὲ τῆς φωτογραφίας, τὴν ὁποίαν ἔλαβαν καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη θὰ γνωρίσῃ αὐτὸ τὸ χέρι. Καὶ τὸ χέρι αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ προδώσῃ τὸν δολοφόνον, ἐκτὸς ἐὰν ἀποφασίσῃ νὰ διέλθῃ τὴν ζωήν του γαντοφορεμένος.

— Θὰ ἤθελα νὰ ἔβλεπα αὐτὸ τὸ χέρι, εἶπεν ἡ σύζυγος τοῦ Ζάκ.

— Εὐκολώτατον, ἀπήντησεν ὁ γέρων καὶ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην του μίαν φωτογραφίαν. Νά, ἐδῶ εἶναι.

Ἡ νεαρὰ σύζυγος τὴν ἐπῆρε. Ὁ σύζυγος ἔσκυψεν ἐπάνω ἀπ' αὐτὴν καὶ παρετήρει.

— Οὖφ, ζέστη κάνει, εἶπεν ὁ Ζάκ. Θἀνοίξω τὸ παράθυρο.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τρομερὸ σφύριγμα ἠκούσθη.

— Τὸ τραῖνο περνάει ἀπὸ τὸ τοῦνελ, εἶπεν ὁ γέρων, καὶ ἐπειδὴ γίνεται πολὺς θόρυβος καὶ δὲν ἀκούγομαι, θὰ συνεχίσω ἅμα βγοῦμε ἀπὸ αὐτό.

— Ζέστη, ζέστη, ἐπανέλαβεν ὁ Ζὰκ κ' ἔσκυψεν ἔξω.

Μετὰ πέντε λεπτὰ τὸ τραῖνο εἶχε περάσει τὸ τοῦνελ. Ὁ γέρων ἡτοιμάζετο νὰ ξαναρχίσῃ τὴν ἐπεξήγησιν, ὅταν παρετήρησεν ὅτι ὁ νέος, καθισμένος ἀκόμη εἰς τὴν γωνίαν του καὶ μὲ τὸ χέρι κρεμασμένο ἔξω, ἦτο κάτωχρος καὶ παρετήρει ὅλους μὲ βλέμμα ἄλγους.

— Εἶσθε ἀσθενής; ἠρώτησεν ὁ γέρων καὶ μόλις ἐπρόφθασε νὰ τὸν συγκρατήσῃ πίπτοντα πρὸς τὰ ἐμπρός.

Τότε παρετήρησεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χεριοῦ του ἕνα σῶμα ματωμένο, μιὰ μᾶζα ἄμορφον.

— Ὢ τὸν δυστυχῆ, ἐψιθύρισεν ὁ γέρων. Δὲν ἔχει πλέον χέρι. Τοῦ τὸ ἔκοψε τὸ κιγκλίδωμα τοῦ τοῦνελ.

Τὸ ματωμένο ἐκεῖνο χέρι ἔκαμε τὸν γέροντα ἰατροδικαστὴν νὰ ὑποπτευθῇ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν οὔτε τὴν δύναμιν οὔτε τὴν θέλησιν ν' ἀναφέρῃ.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτὸς ἐπέρασε μὲ ἀπόλυτον σιωπήν.

Ἐπειδή, ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς Βαρόρβ, ἦτο ἀκόμη νύκτα, δὲν κατεβάσαμε τὸν πληγωμένον παρὰ εἰς τὴν Λωζάνην.

Κανεὶς δὲν ἤκουσε πλέον νὰ ὁμιλοῦν γι' αὐτόν. Καὶ ὁ δράστης τοῦ κακουργήματος τῆς ὁδοῦ Περγκολὲζ δὲν συνελήφθη.

Διασκευὴ Α. Δ.

ΤΩΡΑ Π' ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ

ΤΑ ΜΑΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Στὸ χωριό μου ἦταν ἕνας, ποὺ ἀγαποῦσε
μιὰ κοπέλλα, κι' ἀπ' τὸ σπίτι της περνοῦσε
μὰ ἡ ὄμορφη κοπέλλα
μὲ τοῦ νηοῦ τὰ σύρε κ' ἔλα
ἐγελοῦσε κ' ἐγελοῦσε ἀπ' τὴν καρδιά.
Μιὰ γρηά, κακὴ γρηά, πάει καὶ βάνει
στὸ κρασί της τῆς ἀγάπης τὸ βοτάνι,
καὶ ἡ ὄμορφη κοπέλλα,
ὅλη ἔρωτα καὶ τρέλλα,
τὸν τραβᾶ στὴν ἀγκαλιά της μιὰ βραδυά!
Μιὰ κοπέλλα στὸ χωριό μου ἀγαποῦσε
ἕν' ἀγόρι, ποὺ ἀπ' τὸ σπίτι της περνοῦσε,
μὰ τὸ ὄμορφο τ' ἀγόρι,
ἀγαποῦσε ἄλλη κόρη
κ' ἐγελοῦσε, κ' ἐγελοῦσε ἀπὸ τὴν καρδιά.
Μιὰ γρηά, κακὴ γρηά, πάει καὶ βάνει
στὸ κρασί του τῆς ἀγάπης τὸ βοτάνι,
κι' ἀγαπάει τὴν κοπέλλα,
ὅλος ἔρωτα καὶ τρέλλα,
καὶ τὴν πόρτα της κτυπάει μιὰ βραδυά!

Πολύβιος Δημητρακόπουλος

— ΤΑ ΜΑΓΙΑ —

ΤΟ ΚΟΚΚΑΛΑΚΙ ΤΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΔΑΣ

Γελᾶτε κάτω ἀπὸ τὰ μουστάκια σας, σοβαρέ μου κύριε. Δὲν εἶν' ἔτσι; Ἂν ἐτύχαινε κάποτε νὰ πέσῃ στὰ χέρια σας τὸ ***κοκκαλάκι τῆς νυκτερίδας*** θὰ τὸ ἐδίδατε ἀσφαλῶς στὰ παιδιά σας γιὰ νὰ παίξουν ἤ, ἂν δὲν ἔχετε παιδιά, θὰ τὸ πετάγατε ἀπὸ τὸ παράθυρον. Δικαίωμά σας. Καὶ δικό μου ὅμως δικαίωμα εἶναι νὰ πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι τὸ μικρὸ αὐτὸ πραγματάκι ποὺ ὀνομάζεται κοκκαλάκι τῆς νυκτερίδας ἀποτελεῖ ἕνα στοιχεῖον ἰσχυρὸν τῆς ἀνεξερευνήτου ἐκείνης δυνάμεως, τῆς ὁποίας τὴν προέλευσιν δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ διευκρινήσῃ οὔτε ἡ φιλοσοφία οὔτε ἡ ἰατρική.

Ἀπὸ μικρὸ κορίτσι ἔχω ἀφοσιωθῆ εἰς τὰ μυστήρια τῆς ἀνεξερευνήτου αὐτῆς δυνάμεως καὶ ἔχω μελετήσει μὲ φανατισμὸ καὶ αὐτοθυσίαν ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς, μπορῶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἔχω τὴν ἀπαίτησιν νὰ μὲ πιστεύσετε εἰς αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ, ἀγαπηταί μου ἀναγνώστριαι: Ὅτι δηλαδὴ *καμμία* ἀπὸ τὰς νέας ἐκείνας ποὺ μετεχειρίσθησαν ὡς τώρα τὸ κοκκαλάκι τῆς νυκτερίδας, δὲν ἠστόχησαν εἰς τὴν προσπάθειάν των πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ποθουμένου. Κόρη, κατέχουσα τὸ μικρούλικο αὐτὸ καὶ μηδαμινὸ πραγματάκι, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὑπανδρευθῇ ἀσφαλῶς.

ΠΩΣ ΘΑ Τ' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ

Μὴ ἀνυπομονῆτε, ἀγαπητές μου φίλες καὶ θὰ σᾶς πῶ ἀμέσως τί εἶναι αὐτὸ τὸ θαυματουργὸν κοκκαλάκι καὶ πῶς μπορεῖτε νὰ τ' ἀποκτήσετε:

1ον. Ἡ νυκτερίδα πρέπει νὰ συλληφθῇ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, κατὰ τὸ διάστημα δηλαδὴ ποὺ διαρκοῦν τὰ λεγόμενα «μερομήνιά».

2ον. Ὅταν συλλάβετε τὴν νυκτερίδα μὴ τὴν σκοτώσετε εἰς τρόπον ὥστε νὰ βγῇ αἷμα. Ἀναποδογυρίσατε ἕνα ποτῆρι, φυλακίσατέ την ἐκεῖ μέσα, βάλατε κατόπιν τὸ ποτῆρι εἰς τὴν ταράτσα σας ἢ ἔξω στὸ μπαλκόνι σας καὶ ἀφήσατε ἐκεῖ τὴν νυκτερίδα ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξίαν.

3ον Φροντίσατε κατόπιν νὰ τῆς ἀφαιρέσετε τὸ δέρμα καὶ τὸ κρέας μὲ προσοχήν.

4ον. Ὅταν κατορθώσετε νὰ ἔχετε στὸ χέρι σας καθαρὸν τὸν σκελετὸν τῆς νυκτερίδας, τότε ἀφαιρέσατε τὸ τρίτον πλευρὸν ἀπὸ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ἀρχίζουσα νὰ μετρᾶτε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Τὰ κατόπιν εἶναι εὐκολώτατα. Βυθίσατε τὸ κοκκαλάκι αὐτὸ σὲ οἰνόπνευμα καὶ ἀφήσατέ το ἐκεῖ μέσα τρεῖς ἡμέρας. Κατόπιν τὸ παίρνετε, τὸ ράβετε μέσα σ' ἕνα σακκουλάκι καὶ τὸ φορᾶτε ἐπάνω σας, χωρὶς νὰ πῆτε σὲ κανένα τίποτε ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν διαδικασίαν.

Ἐλᾶτε ὕστερα νὰ μοῦ πῆτε τ' ἀποτελέσματα.

Madame Serina

Τὸ σημερινὸν διήγημά μας «ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΧΕΡΙ» εἶναι ἕνα σωστὸ ἀριστούργημα. Ἂν τὸ σημερινὸν διήγημά μας εἶναι σωστὸ ἀριστούργημα, τὸ διήγημα «ΘΕΙΑ ΜΕΛΩΔΙΑ» ποὺ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές, θ' ἀποτελέσῃ σωστὴν πανδαισίαν διὰ κάθε εὐαίσθητον ψυχήν.

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΟΜΑΝΤΟΥ

Ἰατρός. Ἐὰν ὀνειρευθῇς ἰατρὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν οἶκόν σου, χωρὶς νὰ ἔχῃς ἀνάγκην αὐτοῦ, δυστύχημα θέλει σοὶ συμβῇ.

Ἱερεύς. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν βλέπῃς ἱερέα, θάνατον συγγενοῦς σου σημαίνει.

Ἰχθεῖς. Ὀνειρευόμενος ἰχθεῖς, ἐὰν μὲν τοὺς ψαρεύῃς, κέρδη μεγάλα θὰ κάμῃς, ἐὰν τοὺς τρώγῃς μεγάλην στενοχωρίαν θὰ δοκιμάσῃς. Οἱ ἰχθεῖς διὰ τοὺς ἐρωτευμένους ἀπιστίαν σημαίνουν.

(Εἰς τὸ προσεχὲς ἡ συνέχεια)

ΓΕΛΑΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ἐκτελοῦντες Ταχυδακτυλουργίας, Θαύματα, Φάρσες κ.λπ. Πρὸς τοῦτο μελετήσατε τὸ βιβλίον μας

ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΙΑ - ΜΑΓΕΙΑ

εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ σπουδαιότερα μυστικὰ τῶν θαυματοποιῶν τὰ ὁποῖα οὕτω θὰ δύναται ἕκαστος νὰ ἐκτελῇ. Τὸ πρωτότυπον αὐτὸ βιβλίον ἀποστέλλεται ἀντὶ δραχμῶν 15. Γράψατε: Πρότυπον Ἐκδοτικὸν Γραφεῖον «Πρόοδος», ὁδὸς Δερβενίων 45-Α Ἀθήνας.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἡ λέξις 50 λεπτὰ

Ἀλληλογραφῶ μ' εὐγενικὲς καὶ ἰδανικὲς νέες πανταχόθεν. Γράψατε: Ἀν. Νικ. Φράγκον, p. r., Ἀθήνας.

— Νεαρὸς ἀθλητὴς αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν καὶ ἀνταλλάσσει κάρτ ποστὰλ μὲ δεσποινίδας μορφωμένας ἀρσακειάδας. Σκοπὸς ἱερός, προτιμῶνται Πατρῶν, Ναυπάκτου. Γράψατε: Ὡραίαν Ναύπακτον, Κορίνθου 192, Πάτρας.

— Μικροῦλαν, Γαργαλιάνους. Δὲν μ' ἐγνώρισες γι' αὐτὸ γράφεις τόσο πικρά. Θέλω νὰ σοῦ γράψω· φρόντισε νὰ στείλῃς σύστασιν· ἔχε πεποίθησιν στὴν ἀγάπη τοῦ δικοῦ σου. Τ. Δ.

— Μικρούλαν, Γαργαλιάνους. Ἔγραψα παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἀλλὰ δὲν ἐδημοσιεύθη. Φρόντισε εὕρῃς μέσον ἀλληλογραφίας. Ἀνάγκη γράψω πολλά. Γέρος ἦλθε. Γλυκό μου κορίτσι, διαρκῶς ἀτυχία. Φοβοῦμαι σκεφθῇς ἄσχημα. Γράφε μου τακτικώτερα, γράμματα σου μ' ἀνακουφίζουν. Τ. Δ.

— Δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Δ., τελευταῖον γράμμα Αἰδηψοῦ ἔλαβον, ἀπάντησα, ἔκτοτε οὐδεμία ἀπάντησις, διατί; Ἐλπιδοφόρος.

— Νέος, καλῶς ἀποκατεστημένος, αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ Δίδας 18—22 ἐτῶν, σκοπὸς ἱερός, ψευδώνυμα ἀποκλείονται, προτιμῶνται Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, Καλαμῶν καὶ Κρήτης. Γράψατε: Gorge Nicolopoulos, Calle Nicochea No 1254, Roca Buenos Aires.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησε διὰ Βόλον ὁ κ. Ἰσαὰκ Μποχορόπουλος πρὸς συνάντησιν... Ἐνδιαφερόμενος καλῶς νὰ δεχθῇ, εὔχομαι καλὴν διασκέδασιν. Π. Τ.

— Κύριος εὔπορος, ζῶν μόνος, ζητεῖ νέαν ὄχι πλέον τῶν 22 ἐτῶν, καλοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εὔθυμον, διὰ νὰ τοῦ κρατῇ συντροφιάν. Μισθὸς μηνιαῖος 3,000 δραχ., συντήρησις κτλ. κ. Ἐπ. Θεόφραστον, Poste Restante, ἐσωτερικοῦ, Ἐνταῦθα.

— Γεωργία, λατρευτή μου, εἶμαι καλά, μὰ λύπη μου ἀπερίγραπτος. Ἔστειλα ὅπως ἐσυμφωνήσαμεν, πρόσεξε περιέλθῃ ἀμέσως. Ἀνάγκη μανθάνω τακτικὰ λεπτομερείας.

— Δύο παιδιά, δικασμένα ἀπὸ τὴν τύχη μὲ τὴν πιὸ κακὴ ἀρρώστεια, ζητοῦν παρηγοριὰ ἀπὸ κορίτσια φυματικά, προτιμῶνται τοῦ Νοσοκομείου «Σωτηρία». Δὲν ἀποκλείονται καὶ ὑγιεῖς. Γράψατε: Δημήτρ. Λυμπερόπουλον καὶ Σωτήρ. Παπαδόπουλον, p. r., Ἀθήνας.

— Δύο νεαροὶ πλοίαρχοι εὑρισκόμενοι μακρυὰ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακήν των ἑστίαν, τὰ προσφιλῆ των ὄντα, καὶ τὴν γλυκειὰ Πατρίδα, γυρνοῦν τρία χρόνια ὅλην τὴν σφαῖραν γιὰ κάποιο ἰδανικό. Συναναστράφησαν μὲ πρόσωπα διαφόρων ἐθνῶν, σὰν τὶς ὡραῖες Ἑλληνοποῦλες δὲν βρῆκαν. Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ διασκεδάσουν τὴν μονότονον ναυτικὴν ζωήν των ζητοῦν δυὸ παρήγορα λόγια ἀπὸ σεμνὰ φτωχοκόριτσα καὶ προσφυγοποῦλες, γιὰ νὰ καταλήξουν σὲ ἱερὸ σκοπό. Γράψατε: George Apostolis καὶ Lakis Vergos, C)o Wicham Ricardson 85 gracechurch Street s)s Filia Tricoglou, London E. C., England..

— Τελειόφοιτος Νομικῆς αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ δεσποινίδων, σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ. Γράψατε: Νικ. Τζιᾶννον, p. r., Ἀθήνας.

— Νεαρὸν χωροφυλακάκι ἐκ καλῆς οἰκογενείας ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας 16—20 ἐτῶν· σκοπὸς γάμου. Γράψατε: Γεώργιον Ἠλιόπουλον, Σταθμὸς Χωροφυλακῆς, Βίλλια, Μεγαρίδος.

— Νεαρὸς φοιτητὴς ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ νόστιμες δεσποινίδες πάσης τάξεως μέχρι 18 ἐτῶν. Σκοπὸς γνωριμία καὶ ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ. Γράψατε: Μ. Τυράκην p. r., Ἐνταῦθα.

— Γιῶργο, ἐρωτᾷς ποία ἀφορμή. Ἐφόσον ἐξετάσεις ὡρίσθησαν ἀμετακλήτως ἀρχὰς Δεκεμβρίου, ταξείδιον ἀναμεταξὺ διακυβεύει τὸ πᾶν. Λαχταρῶ, ἀλλὰ ὑπομονή. Ἐντούτοις παρατηρῶ μετὰ λύπης ὅτι τελευταίως ἔπαυσες ἀναφέρῃς περὶ ἐξετάσεων. Μήπως μετέβαλες γνώμην; Ἀναμένω ἐκτενῆ ἀπάντησιν. Β. Σ

— Νέος 24 ἐτῶν, μορφωμένος, κατέχων καλὴν θέσιν, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ νέαν καλῆς οἰκογενείας 16—18 ἐτῶν γνωρίζουσαν Γαλλικήν. Προτιμῶνται προσφυγοποῦλες. Γράψατε: Monsieur Pilatus, B. P. 137, Jerusalem, Palestine.

— Νέος μορφωμένος, ἀλληλογραφεῖ μὲ κορίτσια ἐπίσης μορφωμένα 18—20 ἐτῶν. Γράψατε: «Μορφωμένον», γραφεῖα «Σφαίρας».

— Ζητῶ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Σκοπὸς γνωριμία. Γράψατε: Ὅμηρον Δραγούμην, Πὸστ-Ρεστάν, Ἀθῆναι.

— Γεώργιον, ἔστειλα, πρόσεξε, Ναΐς. Δὲν ἔλαβον, οὐδὲν περίεργον, ἀνησυχῶ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΩΝ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ

— Ὥστε ἐκτίσατε καὶ σπίτι μὲ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου;

— Τί ἔκτισα, κύριε Πρόεδρε, τέσσερης ξεροὺς τοίχους ἐκεῖ δά..

— Εἴχατε ἀγοράσει καὶ δύο αὐτοκίνητα;

— Δυὸ αὐτοκινητάκια, σπαυδαία δουλειά.

— Καὶ τὰ κοσμήματα;

— Τί κοσμήματα. Εἶναι νὰ γίνεται λόγος γιὰ πέντ' ἕξη δαχτυλιδάκια, τέσσερα βραχιολάκια, πέντε ζεύγη σκουλαρικάκια καὶ τρία ρολόγια μπρασελέ;

— Εἴχατε καὶ μετρητὰ εἰς τὴν τράπεζαν.

— Τί μετρητά, κύριε Πρόεδρε. Καμμιὰ πενηνταριὰ ψωροχιλιάδες ἐκεῖ δά. Ὁ ρεπόρτερ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΡΑΣ

Συνέχεια τῶν ὀνομάτων ἐκ τῆς 4ης σελίδος.

Καίτη Ζησοπούλου, Κωνστ. Σακελλαρίου, Ἑλένη Μιχαλοπούλου, Μίμης Λαγός, Ἀθ. Ἀλεξανδρόπουλος, Χρῆστος Παπακωνσταντίνου (κλῆρ. 2), Ἑλένη Ρουσάκη, Κ. Λέκκας, Σταῦρος Ἀγόρας, Θωμᾶς Κατσικογιάννης, Ἀθαν. Τσιάκας, Δημοσθ. Τσελεπῆς, Νικ. Βελλάκης, Συριανοπούλα, Χρῆστος Κουμουτσέας, Ἐπαμ. Καφεντζῆς, Βασίλ. Ἀναστασόπουλος, Αὐγουστῆς Κονδύλης, Βασίλ. Γεωργιάδης, Παναγ. Βασιλειάδης, Παῦλος Περίγαρος, Φώτιος Βουτσινᾶς (κλῆρ. 2), Βασιλικὴ Αὐγινοῦ, Γεώργ. Ροδίτης (κλῆρ. 2), Γεώργ. Μέτσης (κλῆρ. 5), Δημήτριος Μιχαλόπουλος (κλῆρ. 3), Εὐαγγελία Στεφάνου, Ι. Γουλιέλμος, Γεώργ. Σ. Σέρρας (κλῆρ. 2,) Μαρία Ξυλογιαννοπούλου, Ἰωάν. Ταγκόπουλος, Δημ. Μεταξᾶς, Παναγῆς Μπεβερᾶτος (κλῆρ. 2), Στάσα Παπαδημητρίου (κλῆρ. 2), Δήμ. Λόγης, Ἀναστ. Μαλανδρῖνος, Χάρις Καπετανάκης, Ἴτσα Παπαδοπούλου, Ἐμμ. Κεφαλάκης, Ἀνδρ. Ξυνός, Κωνστ. Ζησιμόπουλος, Μίμης Φερέτος (κλῆρ. 2), Παῦλος Περίχαρος, Τ. Μποχορόπουλος (κλῆρ. 2), Γεώργ. Πουλάκης, Κ. Γεωργιάδης, Καλ. Καζαντζόγλου, Ἀνασ. Λουμᾶκος (κλῆρ. 2), Ἰωακεὶμ Κυρόγλου, Μανωλῆς Γ. Καλομοίρης. Ἐπαμ. Τσαούσης (κλῆρ. 3), Δὶς Κωττάκη, Δ. Ἀγγελάκης (κλῆρ. 2) Νικόλ. Κουβαρᾶς.

ΕΚΕΡΔΙΣΑΝ ΔΙΑ ΚΛΗΡΟΥ

Βραβεῖον πρῶτον, μίαν μηχανὴν ξυρίσματος, *Ἀνδρ. Ξυνός.*

Δεύτερον, ἕνα μικρὸ σερβίτσιο μανικιούρ, *Βασιλικὴ Αὐγινοῦ.*

Τρίτον, μίαν ἀνδρικὴν γραβάταν, *Μίμης Λαγός.*

Τέταρτον, ἕνα φιαλίδιον ἀρώματος, *Μαρία Ξυλογιαννοπούλου.*

Πέμπτον, τρίμηνον συνδρομὴν «Σφαίρας», *Γεώργιος Σέρρας.*

Ἕκτον, ἕνα κουτὶ λουκούμια, *Ἴτσα Παπαδοπούλου.*

Ἕβδομον, τὸ μυθιστόρημα «Ἰουδήθ», *Στάσα Παπαδημητρίου.*

Ὄγδοον, ἕνα ζεῦγος κουμπιὰ μανικετιῶν, *Ἀθ. Ἀλεξανδρόπουλος.*

Ἔνατον, τρία ἀρωματικὰ σαπούνια, *Μίμης Φερέτος.*

Δέκατον, τὶς κωμῳδίες τοῦ Πασχάλη, Juliette Gerolagou.

Οἱ κερδίσαντες παρακαλοῦνται νὰ στείλουν ἐγκαίρως τὰς διευθύνσεις των διὰ νὰ τοὺς ἀποστείλωμεν τὰ βραβεῖα. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρακαλοῦνται νὰ περάσουν μόνοι των ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας. **Ἡ Δὶς Νόρα**

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἰωάν. Τσαγκλῆν, συνδρομή σας ἐλήφθη. ***Ι. Παπαπάνον,*** ἐνεγράφητε. ***Ν. Σοφρανᾶν,*** ἐχρεώθητε δραχ. 20. ***Κόκκινο γαρύφαλο,*** τέτοιους διαγωνισμοὺς ἔχει ἀπείρους ἡ δὶς Νόρα. Ὅσο γιὰ τὴν ἀλληλογραφίαν σᾶς εὐχαριστεῖ, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν διαθέτει καιρόν. ***Εἰρήνη Δάνη, Δίδα Κωττάκη, Γ. Πουλάκην,*** ἐλήφθησαν ἀργά. ***Ἠλίαν Πολιτόπουλον, Νικ. Μπερῆν, Λάκην Γεωργίου, Χαρίλ. Μεϊντάνην,*** οἱ διαγωνισμοὶ δὲν ἐνεκρίθησαν. ***Κωνστ. Φωστέρην,*** Ἀλεξάνδρειαν, δεκτὰ καὶ Αἰγυπτιακὰ νομίσματα. ***Τ. Δ.*** δημοσιεύονται καὶ τὰ δύο καθόσον τὸ πρῶτον ἔφθασε ἀργὰ στὸ γραφεῖον μας. Συνεργασία σας δεκτή, ἀλλὰ ἐνωρίτερα.

ΕΟΡΤΑΙ

Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ὀνομαστικήν των ἑορτήν, ἀγαπητοὺς συναδέλφους, **Δημήτριον Ἀργυρόπουλον** καὶ **Δημήτριον Βασιλείου,** εὔχομαι χρόνια πολλά.

Ἰωάν. Ἀγγελᾶτος

Εἰς τὸν ἑορτάζοντα τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτήν του, ἀγαπητόν μου φίλον, **Δημήτριον Ἀνιφαντῆν,** εὔχομαι χρόνια πολλά.

Βασ. Ἀγγελᾶτος

ΜΕΓΑΛΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» πωλοῦντα τὰ κάτωθι βιβλία καὶ μυθιστορήματα: **«Ἡρὼ καὶ Λέανδρος»** δραχ. 12, **Τόμοι «Σφαίρας»** 2ου, 3ου, 4ου καὶ 5ου ἔτους δραχ. 50 ἕκαστος. **«Ἰουδὴθ»** δραχ. 12. **«Ἕνα φιλὶ στὸ σκοτάδι»** δραχ. 20. **Ἡ Κασσιανὴ** δραχ. 90. **Ἡ Γενοβέφα** δραχ. 20. **Ἡ Γκόλφω** δραχ. 15. **Ἡ Μαύρη μάσκα** δραχ. 35. **Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ** δραχ. 55. **Κόρη Σατανᾶ** δραχ. 30. **Ζοῦντεξ** δραχ. 40. **Υἱὸς τῆς νυκτὸς** δραχ. 40. **Μαρία ἡ Πενταγιώτισσα** δραχ. 45. **Ματωμένο χέρι** δραχ. 30. **Αἰχμάλωτος τῶν ἀγρίων** δραχ. 60. **Ὁδηγὸς καλλονῆς** δραχ. 30. **Φυσιογνωμία** δραχ. 20. **Μυστικὰ Καλλονῆς** δραχ. 20. **Τὰ μυστικὰ τοῦ ἀποκτᾶν περιουσίαν** δραχ. 20. **Ἆσμα Ἀσμάτων** δραχ. 20, **Ὁ γάμος τῆς γρηᾶς Παντόφλας** δραχ. 2, **τὸ Φρενοκομεῖον** δραχ. 2, **Ὁδηγὸς Καλλονῆς** δραχ. 30, **Ὑγιεινὴ ἡδονῶν καὶ τέρψεων** δραχ. 25, **Ταχυδακτυλουργία** δραχ. 20.

Τὸ ἀντίτιμον στείλατε εἰς τὸν διευθυντὴν «Σφαίρας» κ. Ἀντ. Συρῖγον. Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν στέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιβαρύνεται κάθε βιβλίον μὲ 5 δραχμάς. Τὰ μικρὰ μὲ 2.

ΘΕ ΝΑ ΠΕΤΑΞΩ ΣΙΜΑ ΣΟΥ

Θὲ νὰ γίνω γοργὸ περιστέρι,
γιὰ νἄρθῶ στὴν φωληά σου μαζύ,
νὰ σὲ κάνω δικό μου πειὰ ταίρι,
κι' ἡ ἀγάπη μας πάντα νὰ ζῇ.

Θὲ νὰ γίνω λευκὸ περιστέρι,
νὰ πετῶ καὶ σιμά σου νἄρθῶ
— λαμπερό μου, χρυσό μου ἀστέρι—
καὶ μ' ἐσένα ταχειὰ νὰ πεθῶ.

Θὲ νὰ κάνω γλυκειὰ τὴν μιλιά μου,
νὰ μιλῶ πειὸ θερμὰ καὶ γλυκά.
Θὰ σοῦ δώσω γλυκὰ τὰ φιλιά μου,
θὰ σοῦ πῶ τῆς καρδιᾶς μυστικά.

Θὰ γυρίσω πειὰ τότε μαζύ σου,
πεταχτὰ καὶ γοργά, μ' ἀγκαλιά,
στὴν φωληά μου μαζὺ συλλογίσου!..
Θ' ἀρχινίσω κι' ἐκεῖ τὰ παληά!..

Δημ. Ζορμπᾶς

ΣΤΗΛΗ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

20 λεπτὰ ἡ λέξις

ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΗ ΣΠΗΛΙΑ

Στοιχειά, ποὺ μὲ στεριώσατε γρηὰ μαρμαρωμένη,
Χρόνε ποὺ στὴν καμπούρα μου τὰ ζάλα σου μετρᾷς,
ἀπὸ τὴν μουχροσκότεινη, πολυαραχνιασμένη
καρδιά μου, ἄστε νὰ χυθῇ τοῦ πόνου ὁ χαβάς.
Θαλασσινὲς καὶ στεριανές, ἐλᾶτε, Νῦφες, κλάψτε·
τὸ κῦμα μᾶς ἀχολογᾷ τοῦ πόνου τὸ σκοπό·
σὰ δῆτε τὴν κορώνα του, τοῦ Φοίβου, μόνο πάψτε,
βάλετε τὰ μαγνάδια σας καὶ σῦρτε τὸ χορό.
Ἡ λάμια ἁλμυρόπικρη στὰ πόδια μου βογγάει·
στὸν τρούλλο μου ὁ ζωντανὸς ὁ τάφος χαροζῇ·
καράβι ποὺ ξυλάρμενο ὁλόβαθα κυλάει
στοῦ ὄρνιου τὸ ξεφάντωμα ἂς κλάψουμε μαζί.
Σῦρμε ἀπ' τὸ κατῶφλί σου στὰ τάρταρά σου Ἄδη·
τοῦ χάρου δὲ βαστάζω πιὰ τραπέζι νὰ θωρῶ·
ἡ κολασμένη σου ποθῶ τὸ μαῦρό σου σκοτάδι·
στὸ φῶς τοῦ ἥλιου σῦρτε σεῖς, Νυφοῦλες, τὸ χορό.

Μιχαὴλ Δ. Δεσποτίδης (Μινωΐτης)

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ ΝΟΜΟΙ

Μὴ τρῶς τὸ ἡλιοβασίλεμμα,
παιδί μου, γιὰ δὲν κάνει
τὴ μάνα σου μπορεῖ νὰ δῇς
μαύρη σὰν τὸ τιγάνι,
κι' ὁ γυιὸς σὰν ἄκουσε αὐτὰ
φοβήθηκε κι' ἄφῆκε,
τὴν πεῖνα του λησμόνησε
καὶ τίποτε δὲν εἶπε.
... Ποιὸς νόμος τάχα νἆν' αὐτὸς
ποὺ τὸ παιδὶ τηρεῖ
καὶ ἄθελα, μὴ ξέροντας,
ἀφῆκε τὸ ψωμί;
Ἕνα πουλάκι πέταξε
καὶ μοὖπε μέσ' στ' αὐτί:
—νόμ' ἀπαράβατοι, κρυφοί,
εὑρίσκονται στὴ γῆ!..

Θωμᾶς Δαλαπᾶνος

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Μιχαὴλ Α. Ἀκύλας, Οὐρανία Ζ. Συρίγου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Μεγαλοχωρίῳ Θήρας τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1925. Ἡ «Σφαῖρα» εὔχεται εἰς τοὺς νεονύμφους πᾶσαν εὐτυχίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸν εὐσυνείδητον καὶ προσεκτικὸν ἰατρόν μας κ. *Ἀχιλλέα Δαγιάντην,* τὸν σώσαντα ἐκ τῆς ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς, τὴν ἀδελφήν μου Φούλαν Καγκέλη, ταγματάρχου, εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως. **Ἀ. Δαυΐδ**

Ἀρχισυντάκτης «Σφαίρας»

Α. ΑΤΤΙΚΟΥ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

2ΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ: ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Μοντεχρῆστος.—Νὰ σ'ἀφήσω γουροῦνι;.. Αὐτὴ ἡ χάρι ποὺ μοῦ ζητᾷς εἶναι ἀδύνατος ὕστερα ἀπὸ τὸ κακὸ ποὺ ἤθελες νὰ μοῦ κάνῃς.

Καραγκιόζης.—Ἐγὼ ἤθελα νὰ σοῦ κάνω καλό, μπάρμπα κὺρ Μουργοχρῆστο; Ἐγὼ ποὺ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ σ' ἐγνώρισα ἔχω μιὰ φοβερὴ φαγούρα σ' ὅλο μου τὸ κορμί;..

Μοντεχρῆστος.—Ἔχεις, εἶπες, φαγούρα;

Καραγκιόζης.— Μάλιστα.

Μοντεχρῆστος.—Ἀπὸ τί;

Καραγκιόζης.—Ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀγάπη ποὺ σοῦχω.

Μοντεχρῆστος.—Τότε λοιπὸν γιατ' ἦρθες νὰ μὲ συλλάβῃς; Γιὰ νὰ μοῦ κάνῃς κακό, βέβαια.

Καραγκιόζης.—Ἐγὼ νὰ σοῦ κάνω καλό; Τί λές, ἀδελφέ; Ἐγὼ ἦρθα να σὲ συλλάβω γιὰ νὰ μὴ συναχωθῇς.

Μοντεχρῆστος.—Γιὰ νὰ μὴ συναχωθῶ; Βρέ, τ' εἶν' αὐτὰ ποὺ λές;

Καραγκιόζης.—Γιὰ νὰ μὴ συναχωθῇς, βέβαια. Εἶδα πὼς ὄξω ἤτανε ὑγρασία κ' εἶπα ἂς πάω νὰ πιάσω τὸν Μοντεχρῆστο νὰ τὸν πάω στὸ τμῆμα νὰ μὴ γυρίζῃ ὄξω μὲ τέτοιον καιρὸ καὶ κρυολογήσῃ.

Μοντεχρῆστος.—Βλέπω πὼς εἶσαι ἕνας παμπόνηρος ἄνθρωπος, εἶσ' ἀκριβῶς ὁ ἄνθρωπος ποὺ μοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ στὰ μεγάλα μου σχέδια. Πῶς ὀνομάζεσαι, καλέ μου ἄνθρωπε;

Καραγκιόζης. *(κυττάζει καὶ βλέπει ὅτι ἔγινε πάλι ἄνθρωπος).*—Τί; Εἶμαι ἄνθρωπος πάλι;

Μοντεχρῆστος.—Ναί. Εἶπα νὰ γίνῃς ἄνθρωπος κ' ἔγινες.

Καραγκιόζης.— Μπρᾶβο!

Μοντεχρῆστος.— Πές μου τώρα πῶς σὲ λένε.

Καραγκιόζης.— Ἐμένα τὸν ἄνθρωπο ἢ τὸ γουροῦνι;

Μοντεχρῆστος.—Τὸν ἄνθρωπο.

Καραγκιόζης.—Μὲ λένε, Καραγκιόζη.

Μοντεχρῆστος. — Λοιπόν, Καραγκιόζη, ἐγὼ ἦρθα ἐδῶ στὸν κόσμο μόνο γιὰ νὰ τιμωρήσω τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς ἐκμεταλλευτάς. Βλέπεις ποὺ κάνω ἐγκλήματα καὶ θὰ νομίσῃς, βέβαια, ὅτι εἶμαι ἕνας κακοῦργος ποὺ ἄλλο δὲν σκέπτομαι παρὰ πῶς νὰ βυθίσω τὸ μαχαῖρι μου σὲ ἀνθρώπινο κρέας.

Καραγκιόζης.—Δὲν ἔχει σημασία αὐτό. Μπορεῖς νὰν τὸ βυθίσῃς καὶ σὲ γουρουνίσο.

Μοντεχρῆστος.—Ὄχι. Ἂν σκοτώνω καὶ ἂν ἐγκληματῶ, τὸ κάνω αὐτὸ γιὰ νὰ σώσω τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν πεῖνα, γιὰ νὰ τοὺς σώσω ἀπὸ τὸ ἄδικο τῶν πλουσίων. Εἶναι ἄδικοι καὶ σκληροὶ οἱ πλούσιοι, Καραγκιόζη μου.

Καραγκιόζης. — Πολὺ σκληροὶ οἱ χρουσούζηδες. Ἔχουν τόσα λεπτά, τόσα φαητὰ καὶ τόσες φρατζόλες καὶ δὲ λένε: «Νά, Καραγκιόζη, πάρε κ' ἐσὺ μιὰ οἰκογένεια κουλοῦρες νὰ κολατσήσῃς. Γιὰ τὸ τσιγάρο, κι' ἀπὲ ποιὸς πεινάει.

Μοντεχρῆστος.—Αὐτοὶ ὅλοι θὰ τιμωρηθοῦν, Καραγκιόζη, θὰ τιμωρηθοῦν ἀπὸ μένα σκληρά. Κι' ὅταν τελειώσῃ τὸ ἔργον μου, θὰ φωνάξω τότε ὅλους τοὺς ἀδικημένους καὶ θὰ τοὺς πῶ: 'Εσεῖς δίκαιοι καὶ πτωχοί, ἐλᾶτε νὰ μοιρασθῆτε τὰ πλούτη τῶν ἀδίκων.

Καραγκιόζης.—Βέβαια, τότε ὅταν σκοτώσῃς ὅλους τοὺς πλουσίους, θὰ φωνάξῃς τὸν Καραγκιόζη καὶ θὰν τοῦ πῇς: «Καραγκιόζη, γνωρίζω ὅτι εἶσαι φοβερὸς κολυμπητής. Ἐμπρός, βούτηξε».

Μοντεχρῆστος.—Τότε θὰ πεισθῇ ὁ κόσμος ὅτι ὁ Μοντεχρῆστος δὲν ἐγκληματοῦσε γιὰ τὸ συμφέρον του, ἀλλὰ γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ πτωχοῦ κόσμου. Δὲν εἶμαι κακοποιός, Καραγκιόζη μου. Εἶμαι ὁ ἐκδικητὴς τῶν θυμάτων. Θέλεις νὰ γίνῃς σύντροφός μου;

Καραγκιόζης.—Δὲν ξέρεις κ' ἐγὼ τί ἀγανάκτησι ἔχω στὴν ψυχή μου γιὰ μερικοὺς-μερικοὺς ποὺ ἔχουνε λεφτὰ καὶ κάνουνε τὸν κόκορα. Νά, παραδείγματος φτυάρι, ἔχω ἕνα μπάρμπα ποὺ ἔχει δέκα στρέμματα τάλλαρα κι' ὅμως μιὰ φορὰ τοῦ ζήτηξα ἕνα κατοστάρικο νὰ πάρω καμμιὰ σαρανταριὰ καρβέλια καὶ μιὰ ρέγγα, κι' ὁ ἀφιλότιμος δὲ μοῦδωκε πεντάρα. Τῆς προάλλες πάλι ἐπῆγε μιὰ χήρα καὶ τὸν παρακάλεσε νὰν τῆς δώκῃ μερικὰ ψιλὰ γιὰ νὰ θάψῃ τὸν ἄντρα της κι' ὁ μπάρμπας μου ὄχι μόνο δὲν τῆς ἔδωκε παρὰ σήκωσε τὴν γκλίτσα του καὶ τῆς ἔσπασε τὰ μοῦτρα.

Μοντεχρῆστος.—Τὸν ἄτιμο. Πρέπει νὰ τὸν σκοτώσουμε κι' αὐτόν, νὰ τοῦ πάρουμε τὴν περιουσία του καὶ νὰ τὴν μοιράσουμε στοὺς φτωχούς.

Καραγκιόζης.—Βέβαια, ἐδῶ χάμου εἶναι τόσοι φτωχοί. Εἶμ' ἐγώ, εἶναι κι' ἄλλοι, εἶμ' ἐγώ, εἶμαι κ' ἐγώ.

Μοντεχρῆστος. — Λοιπόν, Καραγκιόζη, ἀπὸ σήμερα θὰ εἶσαι σύντροφός μου.

Καραγκιόζης.— Μάλιστα.

Μοντεχρῆστος.—Καὶ θὰ μοῦ ὁρκισθῇς ὅτι θὰ μοῦ εἶσαι πάντοτε πιστός.

Καραγκιόζης.— Μάλιστα. Πάντοτε καὶ διὰ βίου. Κι' ὅταν τρώω κι' ὅταν κοιμᾶμαι κι' ὅταν τρώω.

Μοντεχρῆστος.—Θὰ μοῦ ὁρκισθῇς ἀκόμα ὅτι δὲν θὰ μιλήσῃς ποτὲ γιὰ ὅ,τι δῇς κι' οὔτε θὰ μ' ἐρωτήσῃς γιὰ μερικὰ παράξενα πράγματα ποὺ θὰ παρουσιάσω στὰ μάτια σου.

Καραγκιόζης.—Δὲ θὰ βγάλω μιλιά.

Μοντεχρῆστος, *(βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ μικρὴ εἰκόνα).*—Καραγκιόζη, ὁρκίσου στὴν εἰκόνα αὐτὴ ὅτι θὰ μένῃς πιστός.

Καραγκιόζης.—Ὁρκίζουμαι νὰ μένω πιστὸς στὸν μπάρμπα κὺρ Μουργοχρῆστο καὶ νὰ μὴ μιλάω ὁτιδήποτε φαΐ μοῦ δώκῃ γιὰ μάσημα.

Μοντεχρῆστος.—Καραγκιόζη, δὲν ὡρκίσθηκες μὲ τὴν καρδιά σου.

Καραγκιόζης.—Γιατί; Καὶ μὲ τὴν καρδιά μου ὡρκίστηκα καὶ μὲ τὸ σηκότι μου.

Μοντεχρῆστος.—Ὄχι, ὄχι. Δὲν ὡρκίστηκες ἀλήθεια.

Καραγκιόζης.—Γιατί;

Μοντεχρῆστος. — Διότι ἂν ὁρκιζόσουν ἀληθινὰ θἄβγαινε καπνὸς ἀπ' αὐτὴν τὴν εἰκόνα.

Καραγκιόζης.— Καπνός;

Μοντεχρῆστος.—Μάλιστα. Ἕνας κόκκινος καπνός.

Καραγκιόζης.— Μπρᾶβο. Θὰ φουμάρῃ φαίνεται ναργιλὲ ἡ εἰκόνα.

Μοντεχρῆστος.—Ἐμπρός, ὁρκίσου πάλι μὲ τὴν καρδιά σου. Βάλε τὸ χέρι σου ἐδῶ στὴν εἰκόνα.

Καραγκιόζης, *(βάζει τὸ χέρι του στὴν εἰκόνα).*—Ὁρκίζουμαι μὲ τὴν καρδιά μου νὰ μένω πιστὸς στὸν Μουργοχρῆστο σ' οὔλες τῆς δουλειὲς ποὺ θὰ κάνουμε μαζῆ, ἀκόμα καὶ στὰ ψώνια καὶ στὸ μαγείρεμά.

(Ἀπὸ τὴν εἰκόνα ἀρχίζει νὰ βγαίνῃ ἕνας κόκκινος καπνός).

Μοντεχρῆστος.— Μπρᾶβο, Καραγκιόζη. Τώρα ὡρκίσθηκες ἀληθινά.

Καραγκιόζης, *(ὀπισθοχωρεῖ τρομαγμένος).*—Παναγία μου. Ἐσύ, κὺρ σύντροφε, εἶσαι μαγος.

Μοντεχρῆστος.—Ἀκόμα δὲν εἶδες τίποτα. Περίμενε νὰ πᾶμε πρῶτα στὸ σπήλαιό μου...

Καραγκιόζης.—Θὰ πᾶμε καὶ σὲ σπήλαιο;

Μοντεχρῆστος.—Ναί, θὰ σὲ πάρω γιὰ νὰ σοῦ δείξω μερικὰ πράγματα ποὺ μαρτυροῦν τὴν δύναμί μου. Κράτησε ἐδῶ αὐτὸ τὸ σακκουλάκι καὶ πᾶμε.

Καραγκιόζης.—Τί ἔχει μέσα;

Μοντεχρῆστος.—Τὰ χρήματα καὶ τὰ κοσμήματα ποὺ ἐπῆρα ἀπὸ τὸν τραπεζίτη.

Καραγκιόζης.—Ἀχ! Νὰ μποροῦσες τώρα, κὺρ Μουργοχρῆστο, νὰ μ' ἔκανες πουλί.

Μοντεχρῆστος.—Γιατί;

Καραγκιόζης.—Ἔτσι μοῦρθε, ἀπὸ ἰδιοτροπία.

Μοντεχρῆστος.— Ἐμπρός, πᾶμε τώρα. Ἐγὼ πηγαίνω μπροστά.

Καραγκιόζης.—Ναί, πᾶμε. *(Στὸν ἑαυτό του).* Μωρέ, ἀστυνομικὸς νὰ σοῦ πετύχῃ! Ἀντὶ νὰ πιάσω ἐγὼ τὸν κακοῦργο, ἔπιασε ὁ κακοῦργος ἐμένα. Ἀλλὰ πάλι, ἀδελφέ, τί φταίω ἐγώ; Αὐτός, ἅμα θέλῃ, μὲ κάνει ἀκόμα καὶ μάγερα. Ἀστεῖα εἶναι.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

(Ὁ Μοντεχρῆστος ὁδηγεῖ τὸν Καραγκιόζη μέσα σ' ἕνα βαθὺ σπήλαιον, ποὺ μοιάζει μὲ σωστὴν κατακόμβη. Ἔντρομος ὁ Καραγκιόζης βλέπει μέσα στὸ σπήλαιο διάφορα κεφάλια, ἐκεῖ δὲ σὲ μιὰ ἄκρη διακρίνει θησαυροὺς ἀμέτρητους).

Μοντεχρῆστος.—Ἐδῶ λοιπὸν εἶναι τὸ σπήλαιον ποὺ μένω, τὸ σπίτι μου δηλαδή.

Καραγκιόζης.—Εἶναι δικό σου ἢ κάθεσαι μὲ νοῖκι;

Μοντεχρῆστος.—Δικό μου.

Καραγκιόζης.—Δὲ μοῦ λές, σύντροφε, ἀνθρώπινα κεφάλια θὰ τρῶμε;

Μοντεχρῆστος.—Αὐτὰ τὰ κεφάλια ποὺ βλέπεις δὲν εἶναι γιὰ φάγωμα. Τὰ ἔχω ἐκεῖ γιὰ νὰ τὰ φοράω ὁσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη νὰλλάζω μορφή.

Καραγκιόζης.—Ὤ, συφορά μου! Δηλαδή, ἅμα θέλῃς, βγάνεις αὐτὸ τὸ κεφάλι καὶ βάζεις ἄλλο;

Μοντεχρῆστος.—Ναί.

Καραγκιόζης.—Δηλαδή, ἅμα θέλῃς, φορᾷς καὶ τὸ δικό μου κεφάλι;

Μοντεχρῆστος.—Καὶ τὸ δικό σου.

Καραγκιόζης.—Κι' ἅμα θέλω ἐγὼ φοράω τὸ δικό σου;

Μοντεχρῆστος.—Ναί, τώρα ἔχεις κ' ἐσὺ αὐτὴ τὴ δύναμι.

Καραγκιόζης.—Δηλαδὴ ἅμα θέλω ἀλλάζουμε καὶ ποράρια καὶ χέρια καὶ τσέπες;

Μοντεχρῆστος. — Τί ἐννοεῖς ἀλλάζουμε τσέπες;

Καραγκιόζης.—Δηλαδὴ ἐσὺ παίρνεις τὴ δική μου τσέπη κ' ἐγὼ τὴ δική σου.

Μοντεχρῆστος.—Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶναι διόλου σοβαρὰ γιὰ μένα.

Καραγκιόζης.—Γιὰ μένα ὅμως εἶναι πολὺ σοβαρά.

Μοντεχρῆστος. — Δηλαδὴ δὲν πιστεύεις ὅτι εἶμαι μάγος;

Καραγκιόζης.—Πιστεύω, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν...

Μοντεχρῆστος.—Δὲν πιστεύεις, ἔ; Κύτταξε λοιπὸν ἐκεῖ σ' ἐκεῖνο τὸ τραπέζι.

Καραγκιόζης.— Κυττάζω.

Μοντεχρῆστος.—Τί βλέπεις;

Καραγκιόζης.—Εἶναι ἄστρωτο. Δὲ βλέπω τίποτα.

Μοντεχρῆστος.—Δὲν βλέπεις τίποτα;

Καραγκιόζης, *(ἀρχίζει νὰ τρέμῃ).*—Βλέπω, βλέπω... Ὤ, συφορά μου! Βρὲ σύ!..

Μοντεχρῆστος.—Πές μου λοιπὸν τί βλέπεις;

Καραγκιόζης.—Βλέπω... βλέπω... τὸ κεφάλι μου... Τὸ κεφάλι μου, ρέ... Τὸ κεφάλι μου ἀπάνω στὸ τραπέζι. Δὲν ξέρω μονάχα ἂν εἶναι ψημμένο...

Μοντεχρῆστος.—Θέλεις τώρα νὰ δῇς τὸν ἑαυτό σου σκοτωμένο, κρεμασμένο, πνιγμένο, θέλεις νὰ γίνῃς φεῖδι, δαίμονας; Λέγε.

Καραγκιόζης.—Τί νὰ δῶ τὸν ἑαυτό μου;

Μοντεχρῆστος.—Μπορεῖς νὰ τὸν δῇς ὅ,τι θέλεις κι' ὅπου θέλεις.

Καραγκιόζης.—Τί ὅπου θέλω;

Μοντεχρῆστος.—Δηλαδὴ στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀμερική, στὴν Κίνα, στὴν Ἰαπωνία.

Καραγκιόζης.—Ὄχι, ἐγὼ προτιμῶ καλλήτερα μέσα σ' ἕνα καζάνι.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ